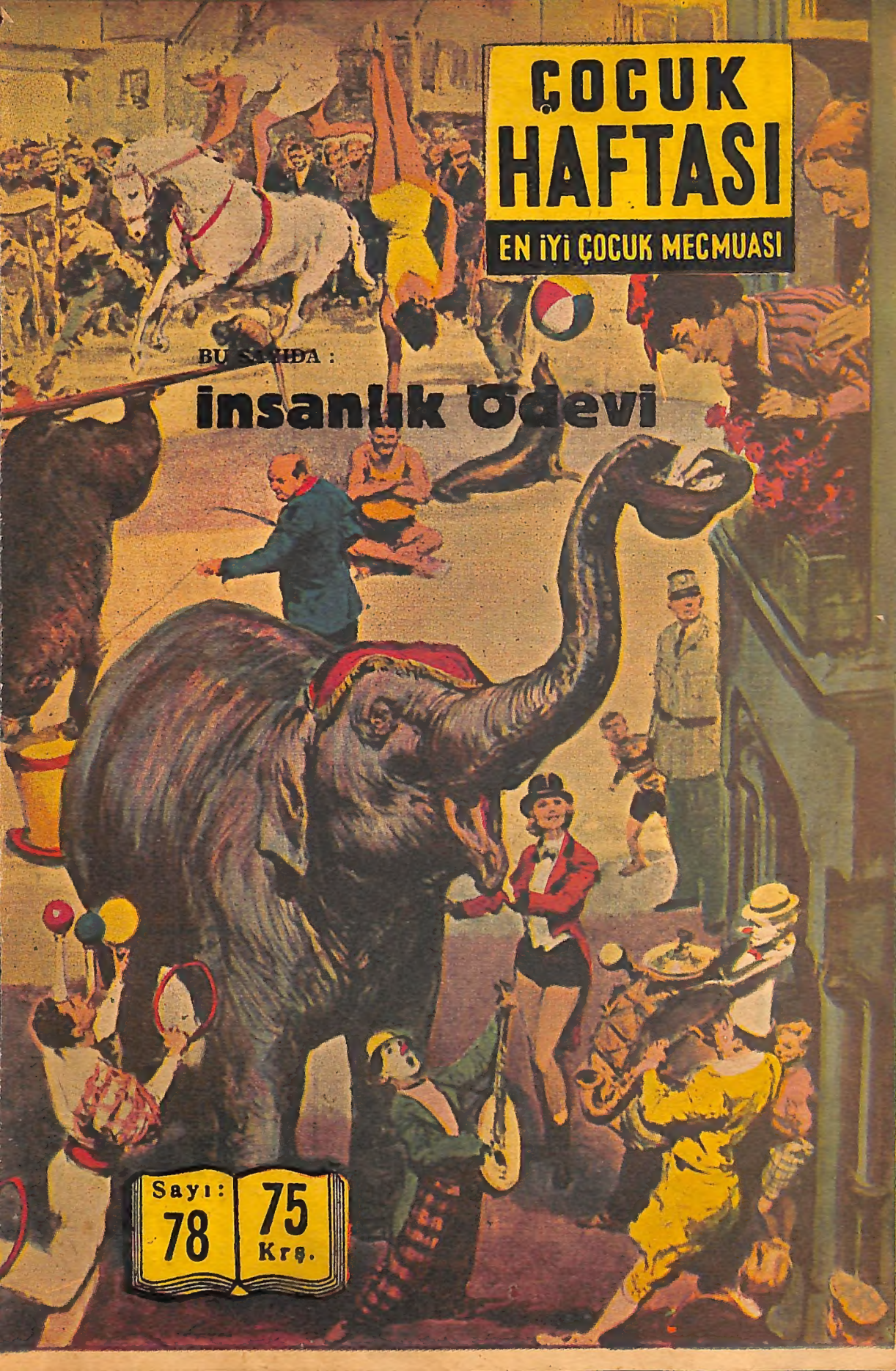

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

İnsanlık Ödevi

Sayı: 78

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARAÇA

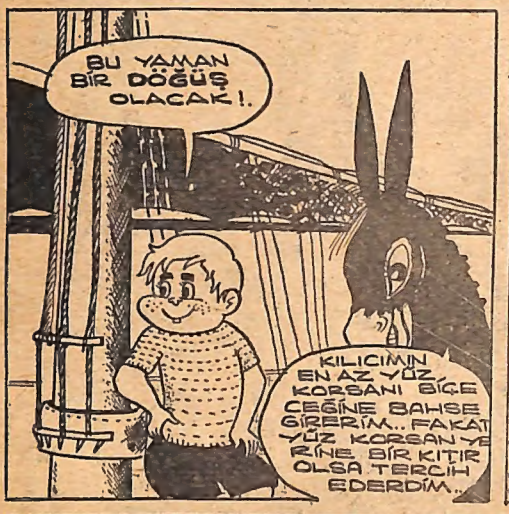

Sakakuşu ile oduncu

HİKÂYE

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

★

Her yer karla örtülüydü. Zavallı bir saka kuşu da, ormanın kıyısında açlıktan mecalsiz kalmış, ölümü bekliyordu.

Birden, yaz günleri tatlı şarkılariyle keyiflendirdiği, gönlünü açtığı oduncuyu hatırladı. Kendi kendine:

— Oduncu beni yürekten sever, dedi. Ben şakır şakır öttüğüm zamanlar, içine farahlık gelir, yorgunluğunu unutur. Çalıştığı günlerde de şarkılarımla ona kuvvet katardım. Evine gitsem, herhalde beni sıcak bir yere koyar, sofradan artmış ekmek kırıntılarını bana verir.

Saka kuşu böyle düşünürken, yüreceğine bir cesaret geldi. Oduncunun kulübesine doğru uçtu. Gagası ile penceresinin camını vurmaya başladı.

Oduncu, hiç beklemediği bu küçük misafiri görünce, hemen pencereyi açtı ve içeriye aldı. Bu kış gününde, ölüme mahkûm bir mahlûku evine aldığı için geniş bir rahatlık duyuyordu.

Saka kuşu da naz niyaz etmedi, açılan pencereden hemen içeriye girdi.

Oduncu, yalnız günlerinde, kendisine arkadaşlık eden ve ona yorgunluğunu unutturmak için şarkılar söyliyen Saka kuşunu tanımıştı. Hemen yiyecekler verdi.

Kuşcağız bütün kışı orada geçirdi. İlkbaharın ılık günleri başlayınca, dışarıya çıkmak, göğün açık maviliklerinde uçmak hasreti bütün benliğini kapladı. Mahzun ve mânalı bakışlarla oduncuya:

— Benim insaniyetli sahibim. Bilirsin ki ben ormanda doğmuş, ormanda büyümüş bir mahlûkum. Bana geniş ufuklar, kokulu çimenler lâzımdır. Bırakınız da uçup gideyim, demek istiyordu.

Oduncu bunu anlamıştı. Penceresini açtı. Kuş sevinçle kanatlarını çırparak uçup giderken, kendi kendine mırıldanıyordu:

— İyiliğini hiç unutamıyacağım oduncu. Yazın yorulduğun ve terlediğin zamanlar yine yanına geleceğim ve yorgunluğunu unutturmak için en güzel sesimle öteceğim. Seni eğlendirmek, gönlünü hoş tutmak için her şeyi yapacağım. Oteceğim... Oteceğim... Sana karşı borçlu kalmıyacağım.

KISSADAN HİSSE

BAHSİ KAZANACAĞIM GALİBA...

Üç arkadaş dolmuşa binmişlerdi. Vakit öğle üzeri olduğu için, yollar tıklım tıklım kalabalıktı. Otomobil, her adım başına şiddetli bir fren yaparak duruyordu. Her fren yapışta da, otomobilde bulunan yolcular, yerlerinde zıp zıp zıplıyorlardı.

Otomobilde bulunan herkesin suratı, bunun için bir karış asıktı. Yanlız birisi hayatından memnun gözüküyordu. Onun böyle pis pis sırıtması, otomobilde bulunan yolculardan birinin asabını iyiden iyiye bozmuştu. Büyük bir hiddetle, hâlâ memnun memnun gülümseyen yolcuya: «Ortada gülünecek ne var?» diye çıkıştı. «Eğer gülünecek bir şey varsa, bize söyle de biz de gülelim.»

Bu sözler üzerine, yolcu bir kahkaha koparmaktan kendini alamadı.

— «Benim yerimde olsanız, siz de hayatınızdan memnun olursunuz,» dedi. «Şöferle bahse girmiştim. Sepet içinde bulunan yumurtalarımı Beyazıt'a kadar kırmadan götüreceğini söylemiş ve ve eğer kırılırsa bana iki buçuk lira vereceğini söylemişti. Tabii kırmazsa parayı ben kaybetmiş olacaktım. Araba böyle ikide bir fren yaparak giderse, yumurtaların, buna dayanamayıp kırılacağı muhakkak.»

Hiçbir zaman çayı görmeden paçaları sıvamayınız.»

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA: — 37 —

Evet, acaba kim kimden şüpheleniyordu?

Doğrusunu söylemek lâzımsa, hepisi de aynı şüphe altındaydı. Yalnız artistler ve Kudret mi? Kudret'in nişanlısı Suna, Mehlika Hanım, Fatoş, hatta Kezban bile hep aynı şüphe içinde değil miydiler?

O gece, aynı şüphe içinde yataklarına yattılar. Hepsinin içinde de aynı şahıs!. Kudret... Kudret... Kudret... Kudret'in kafasında da hep aynı istifham? Casus kim?

Ertesi sabah yataklarından kalktıkları zaman, hepsinin yüzlerinde bir yorgunluk sezilıyordu. Kudret, o gece Kezbana hiç gözükmeden yatmış ve sabahleyin kalkar kalkmaz da, doğruca, artistlerle buluşmak ve kahvaltı etmek üzere, vapurun salonuna gitmişti. Artistlerin dördü de oradaydı.

— Günaydın Mösyö Peter..

— Günaydın Mösyö Peter..

— Günaydın Mösyö Peter..

— Günaydın Mösyö Peter..

Kudret dördünü birden selâmladı:

— Günaydın dostlarım...

Suzanna sordu:

— Geceyi nasıl geçirdiniz?

— Çok rahat bir uyku çektim...

Jonglör atıldı:

— Halbuki yüzünüzde yorgun bir ifade var Mösyö Peter..

Kudret gülümsiyerek cevap verdi:

— Bilakis dostum... Kendimi gayet sıhhatli ve dinç hissediyorum...

Kadın akrobat:

— Mösyö Peter, diye Kudret'in sözünü kesti. Siz Jonglörün sitemlerine aldırmayın. Kimbilir belki de sizi kıskanıyor.

Jonglör derin bir kahkaha attı.

— Ben mi Mösyö Peter'i kıskanıyorum? Kimden acaba?

— Belki de benden...

Kadın akrobatın bu teklifsiz şakası, Kudret'in doğrusu canını sıkmıştı.

— Burada kimsenin kimseden kıskandığı yok, diye lâfı değiştirdi. Haydi kahvaltımızı yapalım. Karnım zil çalıyor...

Çok geçmeden kahvaltıya oturdular. Kadın akrobatın Kudret'in hemen yanında oturması, Dansöz Suzanna'nın hiç te hoşuna gitmişe benzemiyordu. Netekim, kadın akrobat, kahvaltının sonunda Kudret'e:

— Mösyö Peter, hani bana vapurun güvertesinde Türkiye hakkında ihsaslarını anlatacaktınız?

Deyince, kahvaltıdaki neşeli hava birden bozuldu. Pek belliydi ki, kadın akrobat, sırf Suzanna'ya inat olsun diye böyle söylemişti. Kudret, bu sözü duymamış gibi yapınca, kolundan tuttu.

— Aşkolsun Mösyö Peter. Siz sözünüzde böyle mi durursunuz?

Kudret, hakikaten, bir gece evvel kadın akrobata bu hususta söz vermişti. Mamafih Suzanna ile kadın akrobat arasındaki kıskançlık işine hayli yarıyabilir, belki de onların ağzından bir ipucu koparabilirdi.

Suzannayı yan gözle süzdükten sonra:

— Siz de amma acelecisiniz, diye kadın akrobata döndü. Biraz sabırlı olun canım...

Suzanna atıldı:

— Mademki söz verdiniz Mösyö Peter, sözünüzü tutun...

Kudret, mecburen ayağa kalktı ve kadın akrobatla birlikte güverteye çıktı.

Kadın akrobat, güzel bir Fransız kızıydı ve son derece sevimliydi. Sol tarafına taktığı ufak beyaz bir karanfil, uzun saçlarının üzerinde bir papatya gibi duruyordu.

Vapurun demir parmaklıklarına gelince durakladılar. Kadın akrobat:

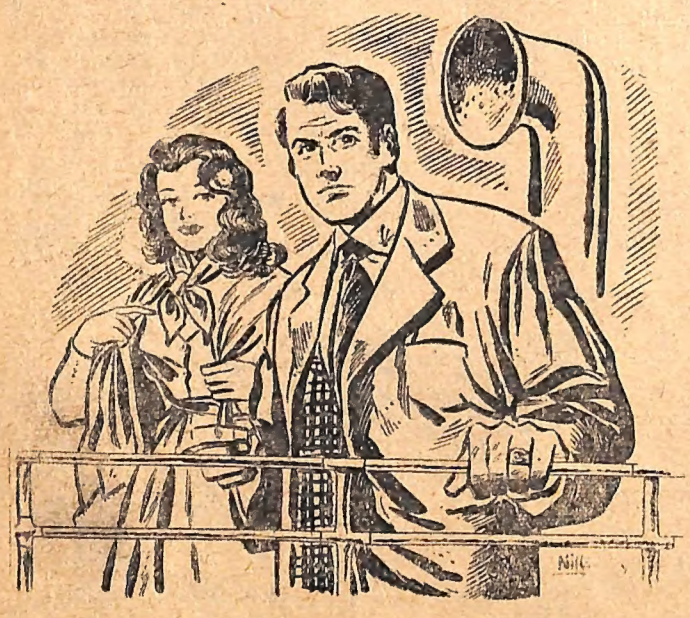

— İşte geliyor görüyorsunuz ya!... Adım adım bizi takip ediyor.

— Suzannayı kızdırmak için bilhassa böyle hareket ettim, dedi. Bana darılmadınız ya?

Kudret, genç kızın yüzüne bakmadan cevap verdi.

— Sebep neydi?

— Dün akşam sizden ayrıldıktan sonra Suzanna, «Ben istersem Mösyö Peter'e herşeyi yaptırırım» diye bahse tutuştu da...

— Demek Suzanna beni bu derece tesiri altına aldığını sanıyor?...

Genç kız, büyük bir kahkaha attı.

— Zannedersem de öyle...

Kudret umursamaz bir sesle:

— Öyle sansın bakalım, dedi.

Bu sırada, uzakta telsiz kamarasının hemen önünde Suzanna gözükmüştü. Genç kız eliyle onu göstererek:

— İşte geliyor, diye seslendi. Görüyorsunuz ya, adım adım sizi takip ediyor.

Kudret te Suzannayı görmüştü. Dansöz kendilerine doğru geliyordu. Kudret, Suzannaya doğru bir kaç adım yürüyerek güler bir yüzle:

— Buyurunuz Matmazel Suzanna, dedi. Biz de sizden bahsediyorduk...

Suzanna sitemli bir sesle:

— Ya, öyle mi? diye gözlerini açtı... Başbaşa vermiş, herhalde beni çekiştiriyordunuz, değil mi?

— Bilâkis Matmazel Suzanna... Sizin iyi kalpliliğinizden... Sonra... Vapurdaki yemeklerin nefasetinden..

Suzanna, Kudret'in sözünü yarıda bıraktı.

— Demek siz bir kadınla yalnız kalınca, hep başkalarından, yahut ta yemeklerin nefasetinden bahsedersiniz... Halbuki ben olsaydım, başka şeyler konuşurdum...

Suzanna sözünü bitirir bitirmez uzaklaştı. Kudret, Suzannaya bakarken, Fatoş'un, uzaktan bir hayal gibi kaybolduğunu gördü...

★

Eniştesini adım adım takip eden Fatoş, kamaralarına girince, aynanın karşısında saçını taramakta olan ablasına doğru adeta koşarak yürüdü.

— Abla, abla, diye telâşlı bir sesle Suna'ya yaklaştı... Sana mühim havadislerim var.

Fatoş'un annesi, o sırada, yatağına uzanmış istirahat ediyordu. Fatoş'un telâşlı hali, onun da dikkatinden kaçmamıştı. Fatoş, konuşmasına heyecanla devam etti.

— Eniştemi güvertede gördüm. Dansöz Suzanna ile konuşuyordu. Yanında kadın akrobat ta vardı...

Mehlika, birden uzandığı yatağından doğruldu:

— Ben sana demedim mi Suna? Kudret, eski yavuklusuna döndü... Artık herşey âşikâr... Suna, sen de ona inat, bu akşam yemekte Ahmetle yanyana otur.

.....

O akşam, vapurun yemek salonunda, birbirinden uzak iki masada, iki çift yanyana oturmuştu. Kudretle dansöz Suzanna, Suna ile Ahmet...

Suna, sırf intikam almak için Ahmet'le konuşurken, Kudret'in kendisiyle hiç alâkadar olmaması, genç kızı büsbütün çileden çıkarmıştı. Sanki Kudret, o, eski, kibar ve centilmen nişanlısı değildi... Kudret'in salonda nişanlısı yokmuş gibi Dansözle başbaşa vermiş, adeta etrafı unutmuş bir hâli vardı.

— Biliyor musunuz Suzanna, artık bu hayattan bıktım...

Suzanna da bir rüyada gibi konuşuyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Ruh Belirtisi: İRADE

RUHU görmeyiz, elle tutamayız amma, varlığını belirtilerinden anlayabiliriz, demiştim. Misâl olarak ta UTANMA hassemizi göstermiştim.

İnsanın manevi yapısı olan RUHUN en önemli belirtisi İRADE-dir. Bundan da evvelce bir defa bahsetmiştim sanırım. İRADE de insana mahsustur. Diğer canlı yaratıkların hiç birisinde İRADE hassesi yoktur.

İrade RUH yapımızın temelini, belkemiğini ve hatta kalbini teşkil eder. İnsana has olan RUH irade ile başlar, iradenin tükenmesile son bulur.

İRADE'miz geliştikçe ruhumuz kuvvetlenir, gelişir. İrademizi iyi bir şekilde geliştirdiğimiz ölçüde insanlığımız artar, yükselir. Amma bunu nasıl yapmalı?...

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Misafir on kısmetle gelir, birini yer, DOKUZUNU bırakır.

BU ATALAR SÖZÜ, Türklerin misafir severliğine en büyük delildir. Hem bu sözde de DOKUZ'un uğuruna, bereketine işaret vardır.

Tabancası DOKUZ patlıyor.

ÇOK eski zamanlarda olduğu gibi son yüzyıllarda da DOKUZ'un özelliği milletimizde devam etmiş. Kılınç devrinde değil, son tabanca devrinde de DOKUZ yer almıştır.

Ay ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

İstanbul'un alınmasile neler oldu? Kelimeleri cümlelere uygun olarak koyunuz.

Bizans - Yükselme - Uygarlık - Yeniçağ

İstanbul Türklerin ..... merkezi oldu.
Ortaçağ sona erdi ..... başladı.
İstanbulun alınmasile ..... ortadan kalktı.
Türkler ..... devrine girdiler.

A listesindeki kelimeleri B listesindeki cümlelere uydurunuz :

A	B
Pusla	Çinliler tarafından yapılıyordu, fakat Türkler toplarda kullandılar.
Barut	Türkler tarafından kullanılıyordu.
Matbaa	Türkler tarafından pamuktan yapılıyordu, sonradan Avrupalılar aldılar.
Kâğıt	Almanyada Manyanslı Jan Gütenberg tarafından bulundu.

Markopolo

Macellan

Kristof Kolomb

Vasko de Gama

Ameriko Vespuçi

Bartelmi Diyaz

Bu insanların yaptıklarını biliyorsanız cümlelerdeki yerlerine koyabilirsiniz :

Amerikayı keşfeden ..... dur, fakat burasının Hindistan olmadığını ortaya koyan ..... dir.
Dünya dolaşımına çıkan ilk seyyah ..... dır.
XIII yüzyılda Kubilây Hanın yanına giden Venedikli seyyah ..... dur.
Ümit burnunu keşfeden ..... dır.
Hindistana deniz yolundan giden ..... dır.

Boş cümleleri uygun olarak doldurunuz.

Elâmlar Dicle nehrinin ..... otururlardı.
Batısında - Doğusunda - Kuzeyinde

Sümerler ... idare edilirlerdi.

Cumhuriyetle - Krallıkla - İmparatorlukla

Asurların başşehri ..... dir.
Babillerin bahşşehri ..... dir.
Elâmların başşehri ..... dir.

Bu kelimeleri cümlelerdeki yerlerine koyunuz.

Hamorabi - Çivi yazısı - Ziggurat

Sümerlerin tapınakların ..... denirdi.
Sümerlerin yazılarına ..... denir.
Sümer kanunlarında yeni kanunlar yapan Babil Hükümdarı ..... dır.

Mezopotamyadaki yapılan neden tuğladan yapılmıştır? Doğru cümlelere X koyunuz.

Tuğla yapı daha kolay ve güzel olduğundan.
Mezopotamyada taş bulunmadığından.
Tuğlanın kendilerini daha iyi koruduğundan.
Tuğla binaların serin olduğundan.

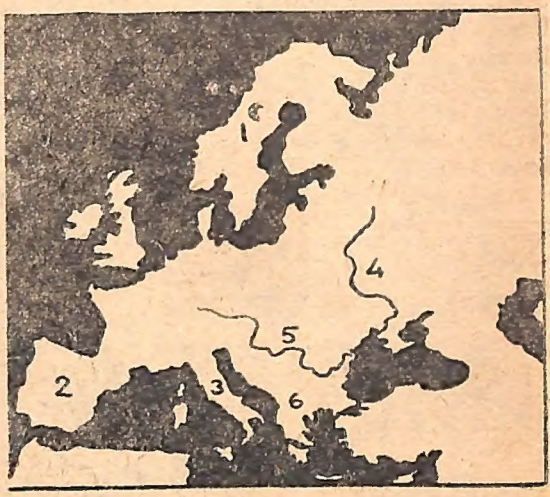

Haritadaki yarımada ve nehirleri aşağıdaki adlarının yanlarına numaralayınız.

( ) İberik, ( ) Balkan yarımadası, ( ) İskandinavya, ( ) İtalya, ( ) Tuna, ( ) Volga.

Cümlelere uygun kelimeler koyunuz:

Doğu Karadenizin en büyük limanı ..... dir.
Rize - Giresun - Trabzon - Hopa

Karadeniz bölegsinde çay ..... de yetişir.
Samsun - Rize - Sinop.

Karadeniz bölgesinin en büyük şehri ..... dir.
Zonguldak - Trabzon - Samsun
Karadeniz bölgesinin en bol yağmur alan yeri ..... dir.
Rize - Samsun - Giresun
Samsun ve Bafrada yetişen ..... dünyaca meşhurdur.
Mısır - Çay - Tütün
Demir ve çelik fabrikalarımız ..... dır.
Kastamonu - Amasya - Karabük

Cümlelerin cevaplarını doğru olarak bulunuz:
Apenin dağları nerededir?
İspanyada - İtalyada - Balkanlarda
Ortodokslar Avrupada nerede otururlar?
Kuzeyde - Balkanlarda - Doğuda - Güneyde
Avrupanın en uzun nehri hangisidir?
Tuna - Volga - Sen

Boş cümleleri doldurunuz :
Alplerin en yüksek tepesi ..... dir. Yüksekliği ..... metredir. Elbe nehrinin ağzında ..... şehri vardır.

Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâleti ile Marif Vekâletinin yaptığı işleri ayırınız :
Hastaneler açmak,
Demiryolları yapmak.
İlâç sağlamak,
Yol ve köprüler yapmak,
Sulama tesisleri kurmak,
Doktor yetiştirmek,
Limanlar yapmak.

Topraklardan suyun geçmesi ayrıdır. Şekillere göre bu toprakları ayırınız, ve harfleri koyunuz :

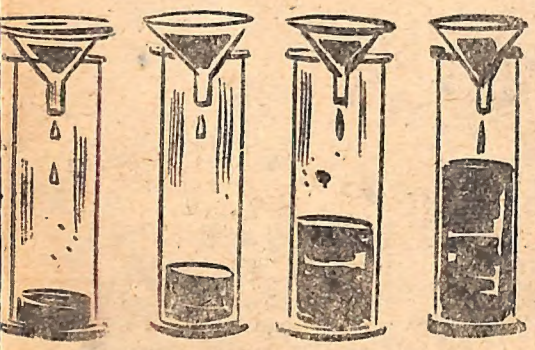

( ) Kalkerli, ( ) Killi, ( ) Ümüslü, ( ) Kumlu.

Doğru cümlelere X koyunuz :
İnsanlar çeşitli besin almamalıdır.
Süt en iyi besindir.
Vitamin taze sebzelerde yoktur.
Çok çalışanlar hafif yemelidir.
Bol vitamin meyvalarda bulunur.
En fazla kalori sebzelerde bulunur.
Taze balık başından anlaşılır.
Yemişleri su ile yıkamamalıdır.

RESİM

1 — GÜZEL RESİM YAPMAK

Bir çok zaman arkadaşlarınız Resim dersinden bazen cesaretsiz, bazen öfke ile:
— Öğretmenim, resim yapamıyorum diye ortaya bir lâkırdı atıp kalemi, kâğıdı bir tarafa bırakırlar. Halbuki bu işe biraz ilgi gösterseler veya uyuşukluktan kurtulsalar güzel resim yapabilirler. Öğretmenini dinleyen uğraşan, düşünen, resmin teknik tarafına dikkat edenler sonradan kendilerinin hatta herkesin beğeneceği resmi yapabildiklerini görmüşlerdir.

Bu gibilere şunları söyleyebiliriz:
— Çocuğum, sen ilk insan kadar da mı olamıyorsun? Okuduklarını hatırla! İnsanoğlu yazıdan evvel resim yapıyordu. Eğer resim olmasa idi eşya, vapur, uçak, araçlar meydana gelemezdi. Güzel tablolar seyredemezdik, zevklerimiz yükselmezdi.

Bu kadar da değil «Resme istidadım yok» diye lâf edenler de oluyor. Bu da yanlış. Her çocuk; nasıl sinemaya gitmek istiyorsa, top oynamak için can atıyorsa, hatta acıkıp yemek yiyorsa resim de bunlar gibi içten gelen bir arzu, bir ihtiyaçtır.

Öteki derrslerinizde istidat diye birşey düşünüyor musunuz? Meselâ tarih dersine istidadım yok diye kitabı kapatamazsınız. Matematik dersine istidadım yok diye çarpma tablosunu ezberlememek olmaz. Sonra adama duman attırırlar. Haftalık programlarınıza bir bakınız. Resim dersi en çok olanlardan biridir ve diğer derslerinizden farkı yoktur. Bir tahrir ödevinde nasıl gördüğünü yazıyorsan, geometride şekillerle, sayılarla bildiğini açıklıyorsan resim tıpkı bunlara benzer. Resimde de gördüğünü, bildiğini, düşündüğünü kendine göre çizgilerle, renklerle belirtecek, ifade edeceksin. İmlâ dersinde nokta, virgül, soru, büyükharfi yerli yerinde kullandığın gibi, güzel bir resmi de gene bir metod ve teknik ile çalışmakla, yapmakla elde edebilirsin.

Rönesans konusunda, daha sağlığında dört bucakta ün salmış, sanatkâr Leonardo Da Vinci'yi bilirsiniz. Bu insan hem ressam, hem mimar, hem de edipti. Tarih kitaplarında La jokont adlı tablosunu görüyorsunuz. Tablodaki kadının ismi Monaliza'dır. Bu tablo Pariste Luvr müzesindedir.

Bakın bu dâhi sanatkâr Leonardo Da Vinci Resim hakkında ne diyor:
— Bir işi yapmak için bilgisizce uğraşanlar, pusulasız, dümensiz bir geminin tayfalarına benzerler. Nereye gittiklerini kesin olarak anlayamazlar.

Siz de bilmeyerek uğraşırsanız bu işi başaramazsınız. Fakat hevesle, sabırla, metotla ve düşünerek çalışırsanız güzel resim yapabilirsiniz.

SADIK ÖVET

Kapaktaki resmin hikâyesi **İbret Verici Bir Olay**

İNSANLIK ÖDEVİ

En umutsuz anlarımızda bile, bize uzanacak bir dost, bir insan elinin mevcut olabileceğini düşünmek ve ayni duyguları diğer insanlar için de yüreğimizde hazır tutmak... İşte insan olmanın temel taşı...

Altı yaşındaki Karin yavaşça gözlerini açtı. Ortalık henüz ağarmamıştı. Ateşten ve susuzluktan kuruyup çatlayan dudaklarını diliyle ıslatmağa gayret ederek inledi: «Anne!» Ve bir el derhal başına uzandı: «Yavrum»

Fakir Duisberg mahallesinin en iyi çocuğu diye bilinen güzel Karin, altı aydan beri şu terden sırsıklam olup duran yataktan kurtulacağı mutlu günü bekliyordu. Hayata dört elle sarılmıştı. Yaşamak istiyordu. Bütün iyi duygularını diğer çocuklarla paylaşarak yaşamak...

Lâkin kader onun isteğine bir türlü uymuyor, zavallı yavruyu pençesine düşürdüğü hastalıkla yerden yere vuruyordu. Annesi elindeki bütün parasını Karin'i kurtarmak için sarfetmiş, doktora ve ilâca vermiş; aç kalmış fakat yavrusunu aç bırakmamıştı. Yokluğun o amansız kollarına düşmüşlerdi bir kere...

Zavallı kadın, nihayet çocuğundan gizli, ona buna el açmak zorunda kalmıştı. Bu öylesine ağır, öylesine küçültücü birşeydi ki... Karin olmasa, annesi bunu yapmaktansa ölmeğe çoktan râzı olurdu!... Kocası iyi bir itfaiye neferiydi. Vazifesini bilir, yangından kurtardığı canlarla içten içe öğünürdü. Fakat o da, üç yıl evvel muazzam bir yangında şehit düşmüştü... Karin bu acı gerçeği katiyyen öğrenmemişti. Uzun ve yorucu bir yolculuğa çıktığını zannettiği babasının, günün birinde zengin olarak döneceğine inanıyor, işin tuhafı hakikati bilen mahzun annesini bile buna inandırıyordu.

Karin'in şu son dört gün içinde hayat mumu iyiden iyiye sönmeğe yüz tutmuştu! Acele ameliyat edilmesi gerekiyordu... Ama böyle mühim bir kalp ameliyatı için gereken para nerede!... Bin Mark, kolay bulunur para mıydı?

Bu durumda çocuğun ölümünü beklemekten, tevekkülle Tanrı'ya sığınmaktan başka çare kalmamıştı! Yalnız Karin, bütün bu sarsıntılara rağmen hâlâ hayatından ümidini kesmemişti. Anasının ıstırap dolu gözlerine mahzun mahzun bakarken daima ayni kelimeyi tekrarlıyordu: «Yaşıyacağım!... Bir dost eli gelecek ve beni kurtaracak anne!...» Dost elinin ne olduğunu belki bilmiyordu ama, içindeki bir his onu böyle konuşturuyordu işte. Çocukta şaşılacak bir «yaşama arzusu» vardı. İnancına göre yakında iyileşecek ve başkalarının yardımına koşan bir insan olacaktı... Bütün güzel duyguların yolu «iyi»den geçmiyor muydu...

Annesi kızına gözyaşlarını göstermemek için yüreğine gömüyor, böylece sinirleri her an biraz daha zayıflıyordu. Bu yumuşacık ten, bu iyilik vurgunu yavruyu Tanrı elinden alacaktı öyle mi?

Ah şu parayı bulabilse...

Gün ağarırken ikisi de bitap uykuya daldılar... Bu kâbuslu bir uy-

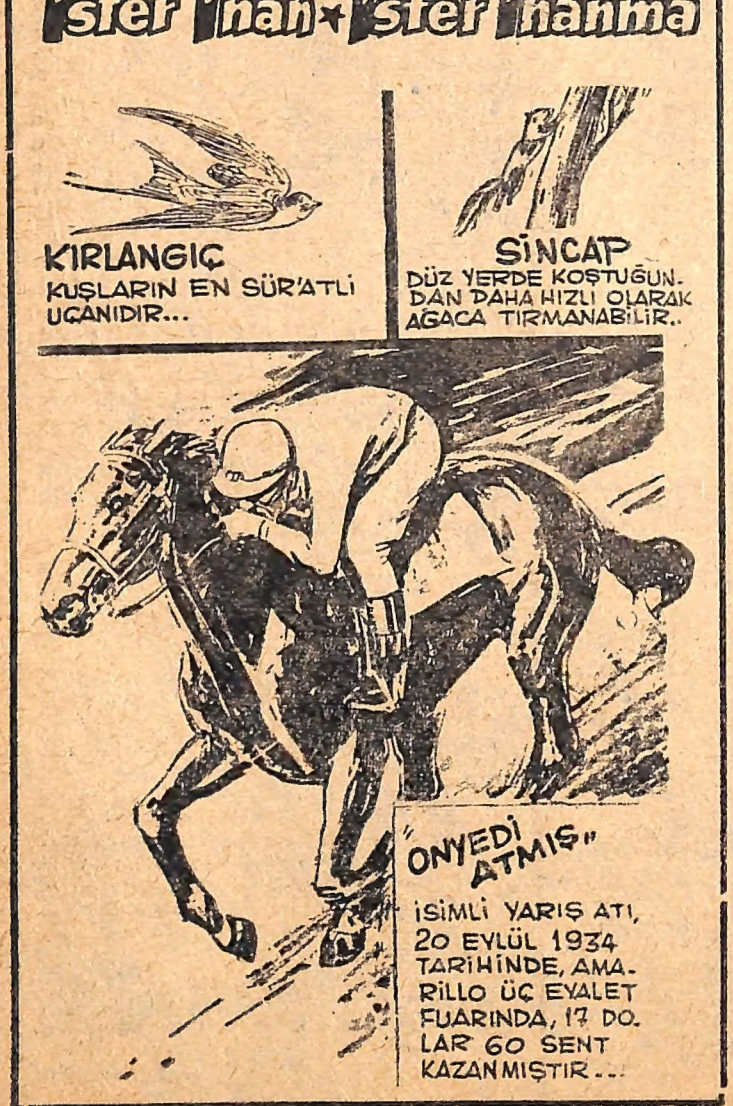

kuydu. İkisinin de boğazına ahtapotlar dolanıyor, ikisi de yataklarında korku ile debeleniyorlardı.

Ortalık tamamen aydınlandığı sırada, bu fakir mahalleyi trampet sesleri, naralar, fil homurdanışları, at kişnemeleri, borazanlar sarmağa başladı. Karin'in annesi dudağını büktü... Şehre gelen meşhur sirk müşteri toplamak için sokakları dolaşıyor olmalıydı... Söylendiğine göre «ALBA» sirkinde 90 çeşit hayvan ve 180 kadar da dünyanın en meşhur akrobatı vardı. Muazzam birşeydi bu... Karin başını yastıktan kaldırdı: «Sirk mi geçiyor anne?» Kadın «Evet...» dedi. «Çocuk: «Fil de var mı?» diye sordu. Kadın başını salladı: «Var ya...» Çocuk: «Biraz yardım etsen onları görebilirdim anne...» dedi. Sonra alındığı günden beri komidinin üzerinde duran kırmızı kordelesini göstererek: «Şunu da ne güzel başıma bağlardın...» Kadın gözyaşlarını yırtık entarisinin yenine silerek hemen kurdeleyi aldı. Pencereyi açtı. Karin'i arkasından tutarak cama yaklaştırdı.

Bir fil hortumu pencereye kadar uzanmıştı bu sırada... Ucunda şapka tutuyordu... İçi Mark'larla dolu bir şapka... Kadın başını uzatarak yavaşça: «Size verecek paramız yok!» dedi. Bunu söylerken içi yırtılıyordu sanki. Fakat fil hortumunu çekmemişti bu söze rağmen. Israr edeceğe benziyordu. Kadın içinden: «Böyle gösterilerin sırası mı şimdi!» diye söylendi.

Belki daha fazla söyleyecekti ama, birden gözleri koca fil'in hemen yanında duran sarışın güzele takıldı. Kız gülüyordu. Bu iki ev ötede oturan Salman amcaların akrobat olan kızından başkası değildi... Onu Karin de tanımıştı. Hemen gücü yettiği kadar: «Maria abla...» diye bağırdı. «Bütün bunlar senin mi?» Kız başını salladı. Orta yerde bir ayı ile at üzerinde başka bir akrobat numaralar yapıyordu. Kapılarının önünde ise palyaçolarla çalgıcılar vardı. Görülecek şeydi bütün bunlar.

Maria seslendi: «Karin, sen de benim gibi canbaz olmak istersen şapkadaki paraları al» Mesele şimdi anlaşılıyordu. Herkesin gönlünü kazanan iyi yürekli Maria, çalıştığı sirkin sahibini ikna ederek hayvanları sokaklarda dolaştırmış ve gerekli parayı toplayarak Karin'e getirmişti...

İhtiyar kadın ellerini göğe açarak şöyle mırıldandı: «Rabbim, Rabbimm!... Sen iyilerin, Sen temizkalplilerin, sen insanlar için çalışmak isteyenlerin en büyük yardımcısı ve en büyük kurtarıcısısın Rabbim!...»

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SUNAR

Üç vazo

Bütün bir hayat boyunca çalışıp çabaladıktan sonra bir madenci topladığı altınları üç tane vazonun içine koyup gömdü. Artık ihtiyarlamıştı. Ölüm yatağında yatarken üç oğlunu yanına çağırdı. Bıraktığı servetten onları haberdar etti. Tam üç vazoyu gömdüğü yeri anlatıyordu ki bir kalp krizine yakalandı ve öldü.

Oğlanlar vazoları hiç görmemişlerdi. Vazoların şekil ve büyüklüklerinin birbirinden farklı olacağına karar verdiler. Babaları hangi vazonun kimin olduğuna dair birşey söylemediğinden bunu aralarında kendileri kararlaştıracaklardı. En büyük vazonun kimin olacağına dair aralarında bir münakaşa başladı. En büyük oğul büyük olduğu, ortanca oğul kendisine mahsus toprakları olmadığı, en küçük oğul da babasını kendisini en fazla sevdiğini söyleyerek büyük vazonun kendilerine verilmesini istiyorlardı.

Altınların hülyasına kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki kardeş olduklarını, babalarını kaybedeli daha pekaz bir zaman olduğunu unuttular. Altalta üstüste kavga etmeğe başladılar. Bu kavgadan hiçbiri sağsalım kurtulamadılar. Kiminin başı yarılmış, kiminin kolu kırılmış, kan revan içinde kalmışlardı. Neden sonra toprağı kazıp, vazoları bulmağı, hangi vazonun kime ait olduğunu o zaman kararlaştırmağı akıl ettiler.

KAVGAYA BAŞLAMAZDAN ÖNCE DAVANIZDAN EMİN OLUNUZ.

Falcı

Kendisine sihirbaz süsü veren bir adam, pazar yerinde durur, gelip geçen köylünün fallarına bakardı. Onların kaybettikleri eşyalarının yerini söyler, şu veya bu meselede nasıl davranmaları gerektiğine dair nasihatlar verirdi. Bir gün kendini işine vermiş bir köylünün falına bakarken, kalabalıktan üstü başı perişan bir adam çıktı. Ekmek dileniyormuş gibi yanlarına geldi. Evinin alevler içinde yandığını, kısa bir zamanda yerle bir olacağını söyledi. Bunu duyan sihirbaz işini gücünü bırakıp evinin yolunu tuttu. Kalabalıkta arkasından geliyordu. Eve vardıklarında evi sapasağlam yerinde buldular. Sihirbazın evinin yandığını haber veren adam ortaya çıktı, kendi işleri hakkında hiçbirşey bilemeyen bir insanın başkalarının dertlerini nasıl halledeceğini sordu. Kalabalık, sahte sihirbazla bir zaman alay etti. Onu orada perişan bırakıp uzaklaştı.

KENDİ EKMEĞİNİ YİYEMEYEN BİR FIRINCI ZAVALLI BİR İNSANDIR.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

DENİZ ANASI
ve diğer omurgasız hayvanlar

Tanıdığımız hayvanların çoğunda bir omurga kemiği vardır. Memeli hayvanlar, kuşlar, balıklar, sürüngenler omurgalıdırlar. Omurgasız hayvanlar da vardır. Bunlara omurgasızlar denir.

Deniz anası şemsiye şeklinde kemiksiz bir hayvandır. Bedenlerinin şemsiyeye benzeyen kısmını açıp kapıyarak denizde yüzerler. Orta kısımlarında ince uzun ip gibi organları vardır. Tomurcuklanarak çoğalırlar. Ufak parçalar denizin dibine çöker bir kaya veya taş parçasına yapışarak gelişirler.

Diğer omurgasızlar arasında polipler vardır. Bunlar kendilerine sert küçük evler yaparlar. Polipler bazıları pirinç tanesinden daha büyük olmayan küçük hayvancıklardır.

Gelincik çiçekleri bir kayaya yapışarak yaşarlar. Kapalı oldukları zaman tıpkı bir domatese benzerler. Bedenlerini açıpta antenlerini gıdalarını yakalamak için hareket ettirdikleri zaman da bir çiçeğe benzerler.

En basit omurgasız hayvanlar tek hücreli protozolardır. Proto kelimesi «tek», zoa da «hayvan» mânâsına gelir. Bunlar yeryüzünde yaşayan belki de ilk hayvanlardır. O kadar küçük şeylerdir ki 100,000 tanesini bir su bardağına doldurabilirsiniz. Hem tatlı hem de tuzlu suda yaşarlar. En küçük balıktan, balinaya kadar bütün deniz yaratıklarının gıdasını teşkil ederler.

Daha büyük hayvanlar, bir tane değil birçok hücrelerden meydana gelmişlerdir. Meselâ, süngerler bir arada yaşayan bir çok hücrelerden meydana gelmişlerdir. Bazıları yiyeceği emerler, bazıları da iskeleti meydana getirirler. Bizim kullandığımız süngerler, bu hayvanların yaşayan kısımlarının ölüp gittikten sonra geriye kalan iskeletleridir.

Daha gelişmiş hayvanlarda, hücreler daha karışık ve değişik işler görürler. Düz ve yuvarlak solucanlarda, özel işler gören birçok hücreler vardır. Bazıları deriyi, bazıları iç deri tabakasını, bazıları karanlıkta ve ışıkta ilerlemeği, bazıları yiyeceği temin etmeğe yararlar. Yine bazıları gıdayı yer, diğerleri de bu gıdayı hazmetmeğe çalışırlar.

Herkes salyangozları, yengeçleri, midyeleri ve diğer kabuklu deniz yaratıklarını tanırlar. Bu guruba yumuşakçalar sınıfı denir. Bir salyangozun ağzı ve gözlerinin bulunduğu bir başı vardır. Etten ayakları üzerinde ilerler. Bazı salyangozlar doğurarak çoğalırlar ama asıl yumuşakçalar sınıfında çoğalmalar kurt büyüklüğünde bebekler meydana getirirler, bunlar sonra büyüyerek ana - babalarına benzerler. Kabukları içinde yaşayan istridye ve midyelerin kendilerine has bir şekilleri var gibidir. Midyeler sifonları veya ayaklarıyla yürürler. İstridyelerse bir kaya veya taşa yapışırlar ve hareket etmezler. İncinin veya sihirlenen istridyeler ekseriya kabukları içinde inci meydana getirirler. Bununla beraber inci istridyesi yediğimiz istridyeden çok farklıdır.

Eğer bir yumuşakçanın kabuğu içinde iki kısmı varsa, meselâ midye ve istridye gibi buna iki kabuklu hayvanlar denir. Ama yumuşakçaların çoğunluğu tek hücreden meydana gelmişlerdir.

Bazı yumuşakçalarınsa hemen hiç kabukları yoktur. Mürekkep balığı ve ahtopotlar bu sınıfa girerler. Bunların kocaman gözleri, gagaya benzeyen ağızları, sekiz tane uzun antenleri vardır.

Bazı mürekkep balıkları bir insan boyunda olurlar. Çok küçük ahtapotlar olduğu gibi bir kayığı devirecek büyüklükte olanları da vardır. Gene de bu hayvanların bir omurga veya başka kemikleri yoktur. Büyük kuvvetleri adelelerinden ve antenlerini uçlarındaki kab şeklindeki ayaklarından gelmektedir.

Yıldırım Kaptan

CASUSUN ÖLÜMÜ 18

GÖKYÜZÜNDEKİ SUNİ PEYKİN AYNASINA BOMBA KOYDUKTAN SONRA KAÇAN CASUS DROSET'İ YAKALAMAK LAZIMDI

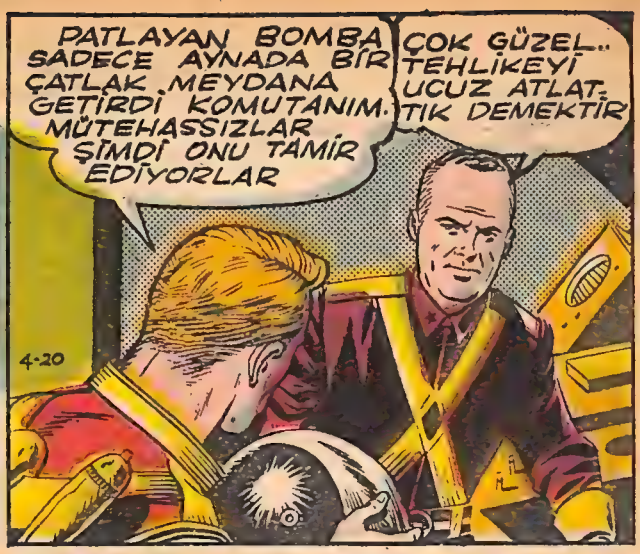

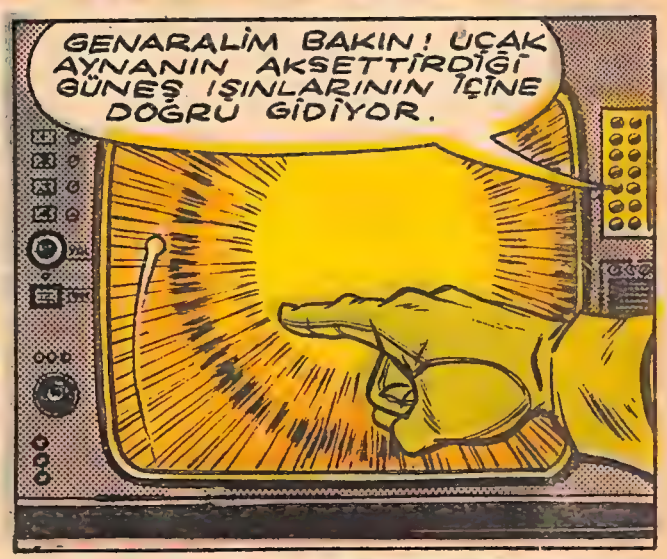

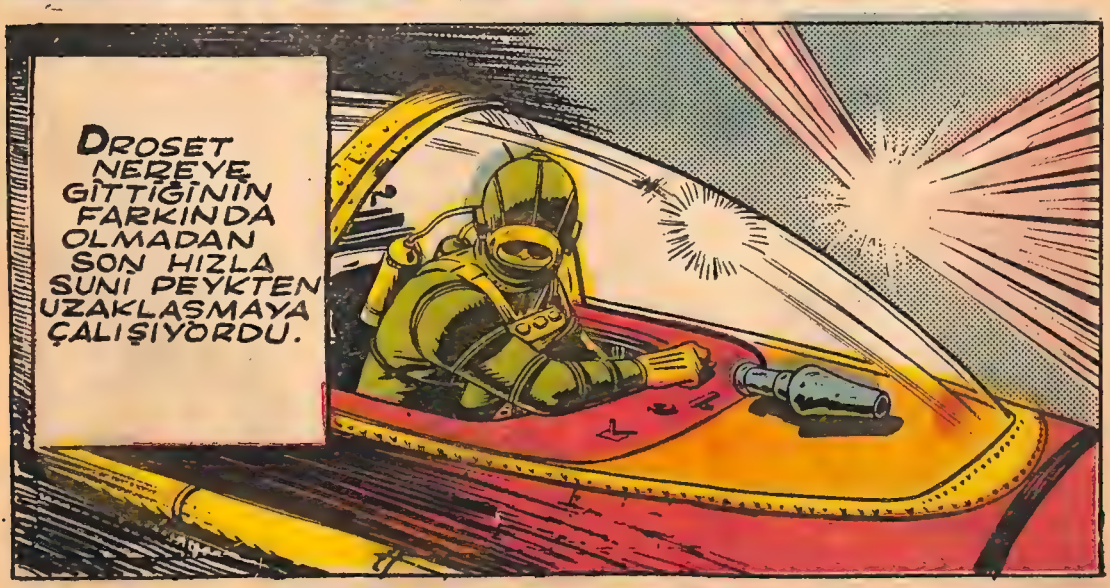

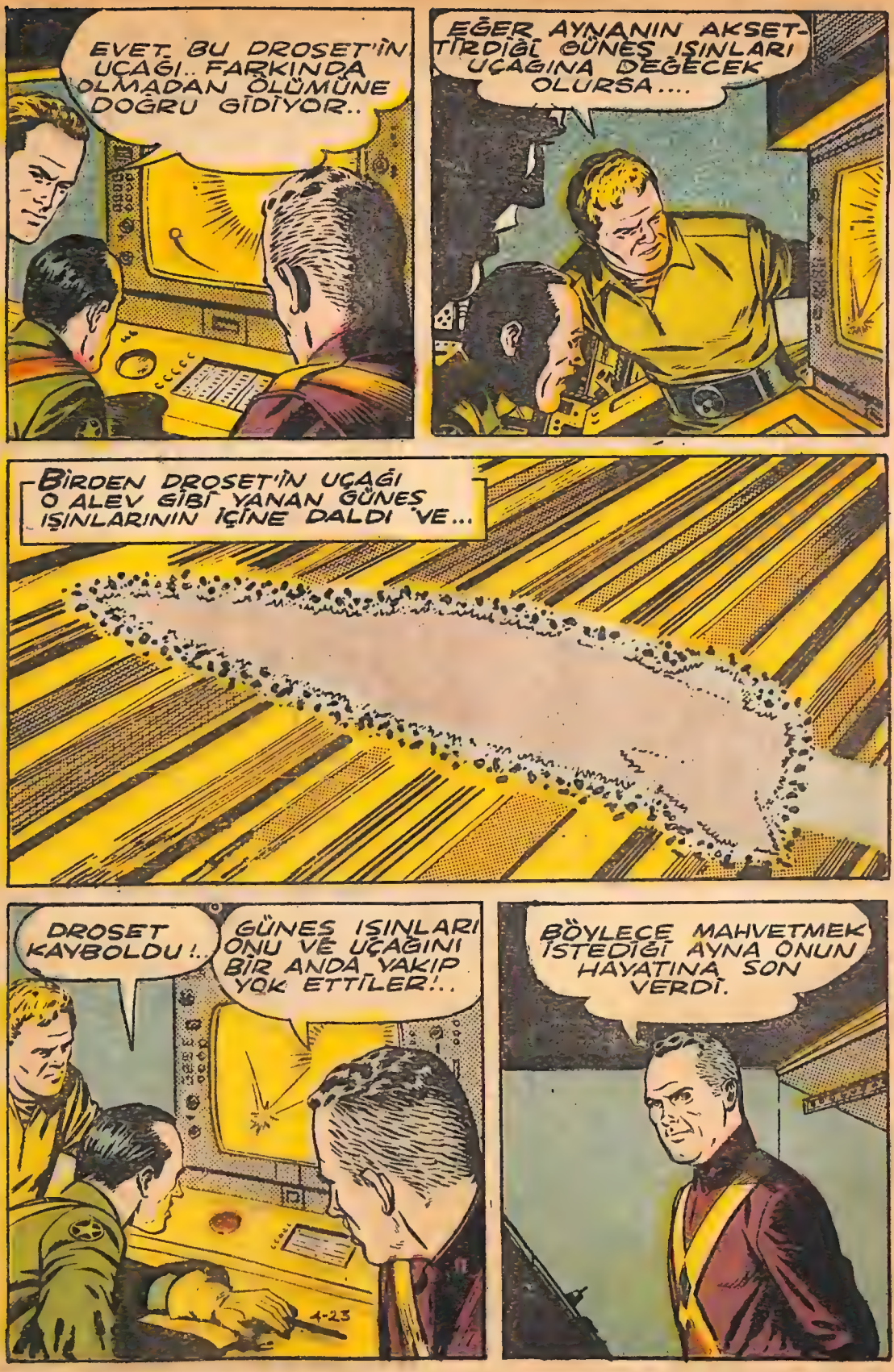
EVET, BU DROSET'İN UÇAĞI.. FARKINDA OLMADAN ÖLÜMÜNE DOĞRU GİDİYOR..
EĞER AYNANIN AKSETTİRDİĞİ GÜNEŞ IŞINLARI UÇAĞINA DEĞECEK OLURSA....
BİRDEN DROSET'İN UÇAĞI O ALEV GİBİ YANAN GÜNEŞ IŞINLARININ İÇİNE DALDI VE...
DROSET KAYBOLDU!..
GÜNEŞ IŞINLARI ONU VE UÇAĞINI BİR ANDA YAKIP YOK ETTİLER!..
BÖYLECE MAHVETMEK İSTEDİĞİ AYNA ONUN HAYATINA SON VERDİ.

YILDIRIM KAPTAN DÜNYA YA DÖNDÜĞÜ ZAMAN DOKTOR HUER'DEN BİR MEKTUP BULDU.
DR. HUER KALİFORNİYA'DAN YAZMIŞ. ORADA GARİP ŞEYLER OLUYORMUŞ BU NE DEMEK ACABA?

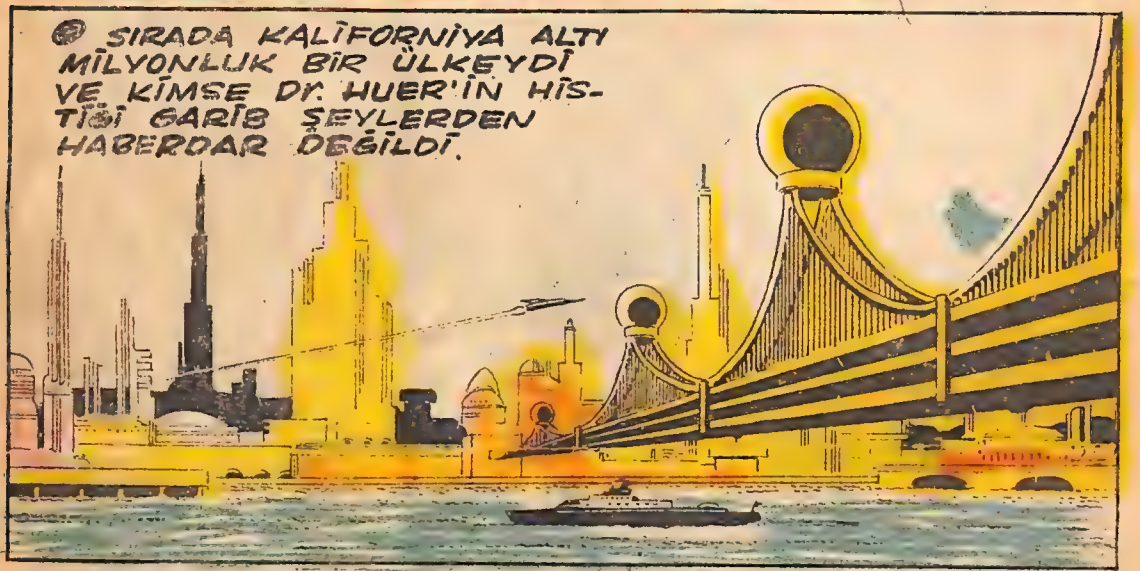
O SIRADA KALİFORNİYA ALTI MİLYONLUK BİR ÜLKEYDİ VE KİMSE DR. HUER'İN HİSTİĞİ GARİB ŞEYLERDEN HABERDAR DEĞİLDİ.

YILDIRIM KAPTAN BEN SENİN YERİNDE OLSAM BİR AN ÖNCE DR. HUER'İN YANINA KOŞARIM. NEREHALDE SANA İHTİYACI VAR.

O SIRADA KALİFORNİYA ÜNİVERSİTESİNDE
BÜTÜN BU ALETLER ARZIN NERESİNDE BİR TİTREME OLURSA ONU DERHAL KAYDEDERLER. PROFESOR SALTON VE BEN DE..

Dr. RAMPART!.. BAKIN ALETLERDEN BİRİ ÇALIŞIYOR!
SANFIRANSİSKO GÜNEYİNDE ŞİDDETLİ BİR ZELZELE DERHAL ORAYA KOŞMALIYIZ...
SAN FRANCISCO
ZELZELE KAYIT ALETİ
DOKTORU ÇAĞIRIN BELEDİYE REİSİNİ BULDUK.
BU SABAH İMZASIZ BİR MEKTUP ALDIM ZELZELENİN OLACAĞINI HABER VERİYORDU.
KALİFORNİYA'YA HOŞ GELDİNİZ KAPTAN. BENİ TAKİP EDİN.
GELECEK SAYIDA.
Dr. HUER TEHLİKEDE

UÇAN ÇOCUK

BİR GECE SMALVİL ŞEHRİ HAVA MEYDANI ÜZERİNDE MÜTHİŞ BİR SİS VARDI.

ALO! HAVA MEYDANI! İNİŞ TAKIMLARIM BOZULDU. GÖVDEM ÜZERİNE İNİYORUM. CAN KURTARAN HAZIR OLSUN!

O SIRADA UÇAN ÇOCUK ŞEHRİN ÜZERİNDE DEVRİYE GEZİYORDU...

O NE? KULAĞIMDAKİ TELSİZ ANTENLERİME BİR ALÂRM GELDİ! BİR YOLCU UÇAĞI TEHLİKEDE...

1

BİRAZ SONRA...

X IŞINLARIMLA SİSİN İÇİNDE YOLUMU GAYET İYİ GÖRÜYORUM. SİZİ SALİMEN MEYDANA İNDİRECEĞİM.

TEŞEKKÜRLER, UÇAN ÇOCUK! BİZ HAVACILAR SENİN SAYENDE KAZADAN KURTULUYORUZ.

BU ŞİMDİ BÖYLE.. HALBUKİ SENELERCE EVVEL, BEN DAHA UÇMASINI BİLMEZKEN NE KAZALAR OLUYORDU...

EVET, SENELERCE EVVEL KÜÇÜK KLARK KENT KENDİSİNİ EVLÂT EDİNMİŞ MANEVİ BABASININ DÜKKÂNINDA ÇALIŞIRKEN GELECEKTEN HABERSİZDİ.

O GECE EVDE OTURURKEN ANNESİ ELİNDE BİR ELBİSE İLE SALONA GİRDİ.

BAK OĞLUM BU ELBİSEYİ KRİPTON GEZEGENİNDEN GELİRKEN DÜNYAYA GELDİĞİN ZAMAN ÜZERİNDEKİ BATTANİYEDEN YAPTIM.

NE GÜZEL! GİYİP UÇAN ÇOCUK OYUNU OYNARIM

OYUNA LÜZUM YOK. BİZ ZAMANLA SENDE BİR ÇOK İNSAN ÜSTÜ KABİLİYETLER GÖRDÜK. BELKİ UÇMA KABİLİYETİN DE VARDIR

İnsan üstü kuvvet
İnsan üstü hız
İnsan üstü işitme
İnsan üstü hafıza
İnsan üstü buluş
Teleskop ve Mikroskop görüşü
Uçma (?)

BAK MESELÂ BU RESMİ SEN BEBEKKEN TAVANA YAPIŞMIŞ BULMUŞTUK. EĞER UÇAMIYORSAN, ONU ORAYA KİM ÇIKARDI?

EVET OLABİLİR. BEN DÜNYADAKİNDEN BİNLERCE DEFA FAZLA TOPRAK ÇEKİMİ OLAN GEZEGENDE DOĞDUM. ONUN İÇİN ÇOK KUVVETLİYİM

2

İLK FIRSATTA UÇMAYI DENEMEK İSTİYORUM. YALNIZ SİMDİLİK BUNU KİMSE DUYMAMALI.

OLUR OĞLUM. YARIN ŞEHİR DIŞINA ÇIKARIZ. ORDA DENERSİN.

ERTESİ GÜNÜ KİMSENİN BULUNMADIĞI KIRLARA GİTTİLER.

UÇAN ÇOCUK ELBİSESİNİ İLK DEFA GİYİYORUM. BAKALIM UÇABİLECEKMİYİM?

İNŞALLAH BAŞARIR. NE KADAR HEYECANLIYIM BİLSEN.

KLARK KENT HEYECANLA DÜZLÜĞE DOĞRU ATILDI

HAYDİ..

HOOOP!

YUKARIYA.. DAHA YUKARIYA!

YAŞASIN, BAŞARDIM!

UÇAN ÇOCUK OKADAR HEYECANLANMIŞTI Kİ, ETRAFINA BAKMADAN UÇUYORDU

BU NE? BİR KARTAL MI, YOKSA BİR ROKET Mİ? HAYIR, BİR UÇAN ÇOCUK.

EYVAH!.. SMALVİL İLE METRO POLİS ARASINDA UÇAN POSTA UÇAĞI!.. PİLOT BURTON BENİ GÖRDÜYSE ÇOK FENA...

PİLOT BURTON YAZIHANEYE UĞRADIĞI SIRADA

PATRON, GÖKYÜZÜNDE KUŞ GİBİ UÇAN BİR ÇOCUK GÖRDÜM

DAHA NELER? MASALLARDAKİ GİBİ ALTINDA SÜPÜRGESİ DE VARMIYDI?

3

UÇAN ÇOCUK O SIRADA TELESKOPİK GÖZLERİYLE ONLARI GÖRÜYOR, KONUŞULANLARI DUYUYORDU.

SEN HAYAL GÖRÜYORSUN BURTON. SONRA SENİ İŞİNDEN ÇIRARTIRIM.

ALLAHTAN PATRONU BURTON'A İNANMADI.

PETROL KULESİNE ÇARPIP HARAP ETTİM. İNŞALLAH KİMSE GÖRMEMİŞTİR.

KRAAASSS

DAHA SONRAKİ GÜNLERDE **UÇAN ÇOCUK** TECRÜBELERİNE DEVAM ETTİ...

DAHA HENÜZ ADAMAKILLI UÇMAĞA ALIŞAMADIM. BİR RÜZGÂR BENİ NERELERE ATIYOR?

UÇAN ÇOCUK BİRDEN TOPRAĞIN DERİNLİKLERİNE DALDI.

ZAVALLI ADAMLARA YENİ BİR PETROL KUYUSU AÇAYIM DA SEVİNSİNLER.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

YAŞASIN! YERDEN PETROL FIŞKIRDI...

ANLAŞILAN BEN DAHA ADAMAKILLI UÇMAYI ÖĞRENEMEDİM. YARIN BAŞKA BİR METOT BULMALI.

ŞU ÇELİK TELE BAĞLI UÇARSAN KONTROLUNU KAYBETMEMİŞ OLURSUN.
BÖYLECE UÇMAYI ÖĞRENİNCEYE KADAR DA KİMSE BENİ GÖRMEMİŞ OLUR.

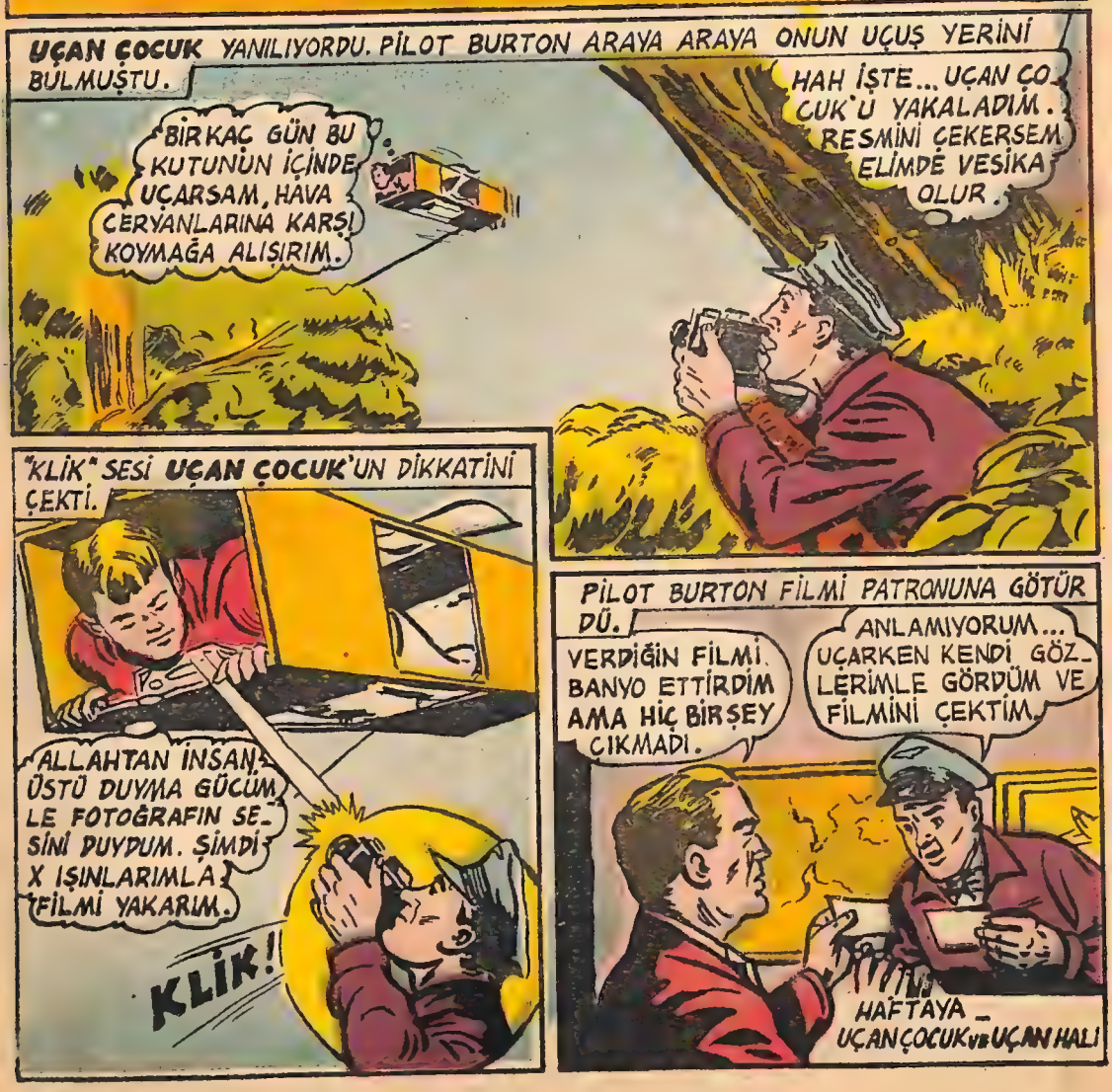
UÇAN ÇOCUK YANILIYORDU. PİLOT BURTON ARAYA ARAYA ONUN UÇUŞ YERİNİ BULMUŞTU.
BİRKAÇ GÜN BU KUTUNUN İÇİNDE UÇARSAM, HAVA CERYANLARINA KARŞI KOYMAĞA ALIŞIRIM.
HAH İŞTE... UÇAN ÇOCUK'U YAKALADIM. RESMİNİ ÇEKERSEM ELİMDE VESİKA OLUR.
"KLİK" SESİ UÇAN ÇOCUK'UN DİKKATİNİ ÇEKTİ.
ALLAHTAN İNSAN ÜSTÜ DUYMA GÜCÜM LE FOTOĞRAFIN SESİNİ DUYDUM. ŞİMDİ X IŞINLARIMLA FİLMİ YAKARIM.
KLİK!
PİLOT BURTON FİLMİ PATRONUNA GÖTÜRDÜ.
VERDİĞİN FİLMİ BANYO ETTİRDİM AMA HİÇ BİRŞEY ÇIKMADI.
ANLAMIYORUM... UÇARKEN KENDİ GÖZLERİMLE GÖRDÜM VE FİLMİNİ ÇEKTİM.
HAFTAYA — UÇAN ÇOCUK VE UÇAN HALI

GÜZEL ŞİİRLER

SONBAHAR

Gitgide kararıyor
Göklerin gülmez yüzü.
Yapraklar sararıyor,
Kucaklıyor kış, güzü.

Gözleri bulut dolu,
Hava yaslı, ağlıyor.
Kapandı yazın yolu,
Soğuk yüzü dağlıyor.

Yerler ıslak, gök kara,
Tarlada çiftçi dayı.
Saçıyor topraklara,
Avuç avuç buğdayı.

Eksiğini gören saltık,
Dört gözle kışı bekler.
Ötmüyor kuşlar artık,
Soldu güzel çiçekler.

Harcanmaz boşa zaman,
Önde büyük bir yol var.
Yürüyelim durmadan,
Çalışalım çocuklar...

Vehbi Cem AŞKUN

MERAKLI Bahisler

Merih seyyaresinde atmosfer nasıldır?

Çok ince. Arzımızın havasında beki 1000 defa daha fazla oksijen ve 20 defa daha fazla su buharı vardır. Merih atmosferinde suhunetler de 26 ile —90 derece arasında değişmektedir.

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

DURMUŞ ÇAVUŞ

Düşman geceki sisden istifade etmiş, siperlerimize o kadar yaklaşmıştı ki, sabahleyin uyandığımızda tüfeklerin adeta burun buruna geldiğini gördük.

Düşmanın bu kadar yaklaşmakta maksadı ne idi?... Süngü hücumu... Buna hiç şüphe yok. Oysa ki, biz de süngü hücumu için sabırsızlanıyorduk. Kumandanımız bizim arzumuzu gayet iyi bilirdi. Düşmanın sokulduğunu görür görmez hemen emir verdi. Düşman askerlerinden daha önce siperlerimizden fırladık.

Durmuş Çavuşun kalın sesi gürledi:

— Hücum!... Hücum!...

Bizim taraftan yükselen ve dalga dalga akan «Allah!... Allah!...» sesleri, düşmanın makinelilerinin bile gürültüsünü bastırıyordu. İki dakika sonra düşmanla aynı siperdeydik. Onların bir kısmı kaçmış, bir kısmı süngüden geçmiş, geri kalanlarda ellerini kaldırarak teslim olmuşlardı. Fakat gerideki düşman topçu birlikleri şimdi kendi erlerini bile düşünmeksizin ölüm saçıyordu adeta.

Bir aralık Durmuş Çavuş'la karşılaştım, sol kolu kanlar içinde idi. «Çavuş vurulmuşsun» diyecek oldum. Parmağını ağzına doğru götürerek «Sus» dedi, «Hücum henüz bitmiş değil, asker vurulduğumu öğrenmesin...»

Müteakiben Durmuş'un kalın sesi tekrar gürledi:

— Hücum!... Hücum arkadaşlar!...

Siperlerden bir süngü dalgası tekrar kabarıp taştı. Durmuş Çavuşun en önde koşan iri vücudü sanki hepimizi kendisine çeken bir mıknatıs. O yürüdükçe bize durmak yakışmaz. Durmadan koşuyor ve bağırıyor...

İşte düşman siperleri...

Fakat adeta boş, bir kaç makineli ve bir kaç yaralıdan başka kimse yok. Ne o? Biraz ilerde bir hırıltı var. Bu, bir makinelinin yanında, kıyafetinden subay olduğu anlaşılan yaralı bir düşman. Yanına yaklaştım. Zavallı kendisini öldüreceğimi düşünmüş olmalı ki, cebinden bir resim çıkararak bir şeyler söyledi. Resimde bir kadın, iki çocuk ve bir de kendisi vardı.

Biraz sonra Durmuş'da yanıma gelmişti. Hâdiseyi ona da anlattım. Ecele doğru istekle koşan bu heybetli Türkün içinde ne yumuşak bir kalp varmış meğerse. Bir resme, bir düşman subayının haline baktı, gözleri dolu dolu oldu. Hâlâ yağmakta olan şarapnellere aldırış etmeksizin düşmanını sırtladı, gerideki sıhhiye istasyonuna doğru ilerlemeye başladı. Talihin garip cilvesi, siperden çok uzaklaşmamıştık ki, serseri bir kurşuna hedef olarak sırtında taşıdığı düşman subayı ile beraber olduğu yere yıkıldı. Derhal yanlarına koştum; merhametinin kurbanı olan, yaralı düşman subayını bile kurtarabilmek için sırtında taşıyan Durmuş Çavuş son nefesini veriyordu. Beni seçer seçmez: «Şunu kurtarıver, Ali Onbaşı, çoçuklarına yazık olacak ölürse...» dedi. Kahraman Durmuş Çavuş'un son sözleri bu olmuştu...

Ali Cülmüt SOYCAN

NE İLE KAHVALTI YAPMALI?

Biz kahveyi ve daha çok çayı kahvaltıda kullanırız. Sabahleyin insanın pek iştahı olmadığı için, ekmek, reçel, peynir, çayla beraber daha iyi gider. Fakat, kahvenin, çayın yerine kakao da bu işi görebilir. Onun için, kahvaltıda kakao pekâlâ içilebilir. Hele kakao sütle pişirilirse iyi olur.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Öyle diyor ama o el adamıdır. Bakarsın yarın bize mallarının hesabını sorar. Bak bu yıl rahmet az düştü, ekin kabarmadı.

— Emine, Kızılırmak tarlaya yakın. Yarın yine hayvanlarla oraya gideriz. Bakraç bakraç su alır, gücümüz yettiği kadar sularız.

— Taşıma suyla tarla sulanır mı Ahmet?

— Ya nidelim? Elimizden başka ne gelir. Ben akşama kadar yüz dönüm, iki yüz dönüm su getiririm. Hiç de faydası olmaz mı?

— Olur. Olmaz olur mu? Ama mal sahibi gelir de hesap sorar diye sen de çok bitirdin kendini. Etin, canın kalmadı.

— Ne yapayım Emine. Mal bizim değil. İnekler hastalanacak, kısrağa birşey olacak diye gözüme uyku girmiyor.

— Tanrı yüzümüzü kara çıkarmasın.

.....

Ömer bu konuşmaları kapının dışında, karanlıkta durarak dinlemişti. Kendisini tutmasa ağlıyacaktı. Oksürdü, gürültüler yaptı. İçerden Ahmedin sesi duyuldu:

— Bir gelen var Emine, dedi.

Kapıyı açtığı zaman Ömeri avluda gördü. Hafif ay ışığı başlamış, ortalık hiç kararmadan gün aydınlığından ayışığına geçmişti.

Şaşırdı, dili dolaşarak:

— Emine, diye bağırdı. Işığı yak, ışığı.

Ömer'in elinde iki bavul vardı. Avluda da bir tahta sandık duruyordu. Lambanın ışığı odayı aydınlattı. Ömer çok müteessir ve heyecanlıydı. Emine Emine Karataşı saklamış, başına bir örtü almış, ocağın yanına çökmüştü.

Ömer başka türlü konuşuyordu:

— Sizleri çok özledim. Benim rençber babam, nasılsın sen. Ben sana yazmadım mı kendini bitirme, diye. Emine anam, senin gözlerin neye yaşlı. Oğlu geldi diye sevinmiyor musun?

Kadın pıtır pıtır yaşlar dökerek:

— Sevinmez olur muyum Ömer Bey, diyordu. Sevinmez olur muyum?

Çok telâş ediyorlardı. Ömer onlarla beraber sinin başına çöktü. Tarhana çorbasını iştahla içti.

— Başka yemek yok mu Emine annem?

— Bize çorba yeter diye başka yemek yapmadık.

— Anam hani yoğurt, hani yumurta, hani yayıktan çektiğin tereyağı?

— Onları satıyoruz Ömer Bey.

— Niçin satıyorsunuz bakayım?

— Eh sormaz mısın bize ki bu tavuklar yumurta yapmaz mı? Bu inekler süt vermez mi diye?

— Anam ben onları size bırakmadım mı?

— Ömer Bey, biz ne olsa el adamıyız.

— Peki öyle olsun.

Yemekten sonra Ömer Ahmetle birlikte büyük tahta sandığı içeriye getirdi. Lambayı daha çok açarak içindekileri çıkartmağa başladılar. Ömer sayıyordu:

— Bu kitapları okulun kitaplığı için aldım. Bu defterleri, bu kalemleri köyün çocuklarına dağıtacağız. Bu kehribar tesbih Hocanın. Bu ağızlık Mustafa dayının.

Bu hediyelerden onlar memnundu Ne de olsa Ömer onların ortağı ve kiracısıydı. Bu hediyeler onların evinden çıkacaktı. Emine soruyordu:

— Bu yemeni kimin?

— O Fatma ninenin.

— Bu nargile kimin?

— Muhtar Bekir Ağanın.

— Ziftlensin, patlasın. Ya bu terlikler?

— Onlar mercan terlik. Hasan dayının karısına.

— Bu basmalar kimin?

— Emine! Işığı yak!...

— Onları beşer metre kesip kesip bütün genç kızlara fistanlık dağıtacaksın Emine anam.

— Ömrüne bereket. Ya bu keser?

— Onu kahveci ısmarlamıştı giderken.

— Bu boncuklu başörtüleri kaç tane?

— Onlar yirmi dört tane. Yeni evlilere vereceğiz.

Ömerin sandığından neler de çıkmıyordu. Nasıl da sığdırmıştı o sandığa bunları. Oda eşya ile doluyordu. Radyo pillerinden, renkli tirelere, bileziklere, mutfak takımlarına kadar herşey vardı.

Emine ile Ahmet bir şeye dikkat ettiler. Bütün gelen eşyanın bir sahibi vardı. Yalnız ne Ahmede, ne de Emineye birşey gelmişti.

Ömerden çok iyilik görmüşlerdi ama onun İstanbuldan gelirken en küçük birşey olsun kendilerine getirdiğini istiyorlardı. Onu komşularına göstererek, övüneceklerdi.

Ömere gelince, Eminenin haline bakmış, kendikendine:

— Bu kadının fazla heyecana dayanacak hali yok. Beklemek lâzım, demişti.

Ertesi gün köyde bir düğün, bir bayram vardı sanki. Muhtar bile aratıp aratıp bulduramadığı nargile kendisine hediye edilince kıpkırmızı kesilip utanmış, bu genç doktora karşı içinde bir sevgi duymuştu.

Kızlar renkli, çiçekli basmaları koklayıp bağırlarına basıyor, yeni gelinler boncuklu başörtülerini örtünüyor, öğretmen pili tükenen radyosunu çalıyor, hemen her evde, her insanın üzerinde Ömerin getirdiği hediye ve sevinç görünüyordu. Muhtar bile iyiden iyiye mahcup olmuştur. Yakın şehirlerde arattığı nargileyi bulduramamış, İstanbuldaki ahbablarına yazmış, onlar da cevap vermemişlerdi.

Ömer nargileden başka onun İstanbulda okumuş olan kızına birkaç kıymetli kitap, bir dolma kalem hediye etmişti. Işte yalnız Emine ile Ahmet biraz mahzundular. Gelenlere tutmak için bir kutu İstanbul şekerinden başka birşey görmemişlerdi. Komşular soruyordu:

— Karataş Emine, de bakalım kiracı sana ne getirdi? Dağdaki çobana kadar unutmamış, elbet sana da ağır bir hediye almıştır.

Emine boynunu büküyordu.

— Bize ne getirsin! Bunca mal onun. Yiyor içiyoruz. Nemize yetmez.

Ömer açılmamıştı onlara. Kadınınfazla heyecana tahammülü yoktu. Ama hiç de duramıyordu Emine.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

ÖZEL CİLDİ

SATIŞA ÇIKTI

Şimdiye kadar çıkan ve elimizde pek az mevcudu kalan :

1 — KORKUSUZ PİLOT
2 — BAYTEKİN MEÇHUL DUNYALARDA
3 — SAHRA KURTLARI
4 — BAYTEKİN GÖKLER HAKİMİ
5 — ÇÖL CEHENNEMİ

Özel sayılarımız 6 renkli bir kapak içinde ciltlenmiş olarak 5 lira fiatla satışa çıkarımıştır.

Bu suretle şimdiye kadar bu Ozel Sayılarımızı alamamış olanlar 5 lira mukabilinde karton ciltli olarak temin etmek imkânını bulacaklardır.

NOT : Özel Sayılarımızı ayrıca cilt yapmadığımız için, okuyucularımız Özel Sayılarını ciltletmek için bize yollamamalarını bilhassa rica ederiz.

TARİH Yaprakları

KANİJE MUHASARASI :

Rumelinde Osmanlı - Rus sınırında önemli bir kale olan Kanije şehrini kuşatan Ruslar, Tiryaki Hasan Paşanın kuvvetlerine karşı bir kaç defa yenilmişlerdi. Yardımsız kalan Hasan Paşa son bir huruç hareketi ile düşmanın bütün ümitlerini kırıp onları kaçırttı ve 18 Kasım 1601'de Muhasara tamamen kaldırıldı, Türk ordusunun eline sayısız ganimet geçti.

SÜVEYŞ KANALININ AÇILMASI :

Akdeniz bölgesinin Pasifik Okyanusunun Afrika kıyıları, ve Hindistan yolunun kısalmasını sağlıyan Süveyş Kanalı 19 Kasım 1869 tarihinde, Ferdinand de Lesseps'in teşebbüsiyle açılmıştı. Kanalın boyu Portsaitten Süveyş şehrine kadar 168 kilometre, genişliği su yüzünde 80 ile 135 metre, derinliği 11-12 metredir.

MİDİLLİNİN FETHİ :

Edremit körfezi içine sokulmuş durumda, 3500 kilometre kare yüz ölçümünde olan Midilli Adası 23 Kasım 1462 yılında zabtedilerek Osmanlı İmparatorluğu idaresine geçmişti.

ATATÜRK SOYADI :

Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu, ilk Cumhur Başkanımız ve büyük kurtarıcı, büyük asker Mustafa Kemal'e 24 Kasım 1934 tarihinde Atatürk soyadı verilmişti.

Dünyanın 4 Köşesinden

Geçen asrın sonunda muhtelif ülkelerde ne kadar telefon abonesi vardı?

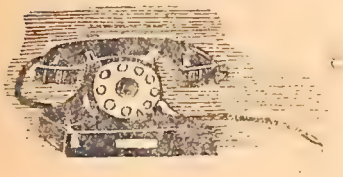

1885 yılına ait istatistiklerden şu rakamlar öğrenilmiştir: Birleşik Amerika'da 325,574; Kanada'da 18,367; İngiltere'de 13,134; Fransa'da 13,021; Almanya'da 12,654; Avusturya 7341 telefon abonesi vardır. Macaristan'da Avrupa şehirlerinden Berlin 4248 abone ile başta geliyor, onu 4193 abone ile Londra, 4054 abone ile Paris takip ediyor. Stockholm'da 3825, Roma'da 2054, Cenevre'de 642, İstanbul'da ise 183 telefon vardı.

Bazı kimseler, yarasaların saçlarına yapışmasından korkarlar. Bu korkunun aslı esası var mıdır?

Hayır. Yarasanın o kadar kuvvetli bir istikamet duygusu vardır ki en ufak bir engeli bile vaktinde sezip yolunu değiştirmeği bilmektedir. «Radar cihazı» hattâ, tamamiyle kararlaştırılmış ve enine, boyuna ince teller gerilmiş bir odada bir yere çarpmadan uçmasına meydan vermektedir.

Bazı rivayetlere göre, bugün Pasifik Okyanusunun olduğu yerden çok eski tarihte ay kopmuştur. İlmin, bu teori hakkındaki fikri nedir?

Son yıllarda yapılan çok ince hesaplar neticesinde, ayın arzdan kopmadığı tesbit edilmiştir. Muhtemelen ay ile arz, dört veya beş milyar yıl önce takriben aynı zamanda teşekkül etmiştir.

Bir transantlantik, uzun yolculuklarından her biri için ne kadar erzak alır?

Geçenlerde Kuzey Atlantik men» adlı Alman transatlanti- seferine tahsis edilen «Bre-

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

Müthiş Türk Pehlivanı Pariste

Bundan tam 60 sene evvel, 26 kasım 1899 da Paris'te (Müthiş Türk) (Türk gibi kuvvetli) sözleri ağızdan ağıza dolaşmaya başladı; bunun da sebebi, Türk pehlivanlarının, o güne kadar bileği bükülmez sayılan Dünya şampiyonlarının sırtını yere getirmeleri ve bunu da kolayca yapıvermeleri idi.

1899 da Paris'te o tarihe kadar bir eşi görülmemiş bir milletlerarası sergi açılmıştı. Bu sergide, göklere yükselen Meşhur Eyfel kulesinin de kurulmuş olması alâkayı bir kat daha arttırıyor, Paris bütün Avrupadan akın eden meraklılar ile dolup taşıyordu. Fransızlar bu sergi münasebeti ile bir de Güreş Dünya Şampiyonası tertiplemişlerdi. Bu şampiyonaya ozamanlar dünyanın en iyi pehlivanları olan Rus Hakenşimit, Padvini, Bulgar Dabrici, Alman Zibinsko, Polonyalı Pillozinski, Danimarkalı Peterson, Japon Yalko Setoni, Fransız Loran, Lölémş ve bütün Fransanın yenilmez dediği Pol Pons, nihayet yağız Türk pehlivanı Kara Ahmet ile dev cüsseli 145 kiloluk Filiz Nurullah giriyorlardı.

Müsabakaları tertipleyenler, daha ilk günde Filiz Nurullah'ı dev yapısı ile diğer pehlivanlar için korkunç ve çok tehlikeli bulup güreşlere almadılar. Japon güreşçisini de çok ufak bulup güreşlerden çektiler.

Dünyanın en namlı pehlivanlarının boğuşması günlerce sürdü. Yapılan türlü haksızlıklara rağmen, bazı defa (olmadı rakibini yenmedin) diyerek tekrar tekrar güreştirildiği halde, Yiğit Türk pehlivanı Kara Ahmet bütün rakiplerini teker teker yere serdi ve Parislilerin hayran bakışları altında Dünya Şampiyonluğunu kazandı ve Fransada kuvvetli kimseler için kullanıla gelmekte olan (Türk gibi kuvvetli) sözüne herkesi inandırdı.

ğinin, gidiş ve dönüş seyahatleri zarfında kullandığı gıda maddeleri meyanında 15,000 kilogram taze et, 60,000 adet yumurta ve 1000 kilogram kahve vardır. Yiyeceklerin baharlanmasında 47 çeşit baharattan faydalanılmaktadır. Zevklerine düşkün olanlar için de 3000 adet istiridye ile 70 kilogram havyar bulundurulmaktadır. Gemideki bira stoku ise 19,000 litredir.

Bütün kuşlar su içerken neden başlarını havaya dikerler?

Kuşlar suyu yudum yudum içerler. Gagalarını su ile doldurduktan sonra, başlarını yukarı kaldırıp indirmek suretiyle bu suyun yudum yudum midelerine inmesini temin ederler. Ama güvercinlerde durum başkadır. Bu kuşlar, suyu emerek içtiklerinden başlarını kaldırmalarına hacet kalmaz.

Bir fizikçiden duyduğuma göre, Avustralya'da yerin çekimi bizim kuşaklardakinden daha az olduğu için, oradaki Olimpiyatlarda sporcular Avrupa'dakinden daha yüksek dereceler elde etmişler. Bu doğru olabilir mi?

Evet. Fakat aradaki fark pek azdır. Avustralya'da yerin çekimi bizdekinden biraz daha hafif olduğundan, orada kılıç veya disk atan bir atlet, aynı derecede bir kuvvet sarfiyle, bizdekinden birkaç santim ileri bir netice alacaktır. Ama sporcunun formunda olması, yer çekiminin az oluşundan çok daha büyük bir rol oynamaktadır. Iş yalnız yer çekimine kalsaydı, tam Ekvator hattının üzerinde olan Cava'nın Batavya şehrinde en yüksek spor derecelerinin elde edilmesi icap ederdi. Zira Ekvator üzerinde yerin çekimi başka her yerdekinden daha azdır.

ÇOCUK HAFTASının Yeni Bir Hizmeti

YAZI ve RESİM YARIŞMAMIZ

ŞARTLARINI GEÇEN SAYIMIZDA İLÂN ETTİĞİMİZ BÜYÜK YARIŞMAMIZA BÜTÜN İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ KATILABİLİRLER.

İlkokul veya ortaokul yazı yarışmasında birinciliği kazanan iki okuyucumuz, ayrı ayrı 300'er lira, ikinciler 200'er lira, üçüncüler 100'er lira alacaklardır. Dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci gelenlere 50'şer, sekizinci, dokuzuncu ve onuncuya da 25'şer lira telif ücreti verilecektir. (Bu telif ücretlerinden yüzde 15 gelir vergisi kesilir.)

Resim yarışmamızda kazananlar da derecelerine göre aynı şekilde telif ücreti alacaklardır.

İlkokullarla ortaokullar ayrı ayrı yarışmaya katılacakları için, ilkokullar kendi aralarında değerlendirilecek, ortaokuldan iştirak edecekler de ayrıca kendi aralarında kıymetlendirilecektir. Bu suretle yazı yarışmamızın biri ilkokul, diğeri ortaokul öğrencisi olmak üzere yazı ve resim kolundan ayrı ayrı iki birincileri bulunacak, diğer dereceler de aynı şekilde olacaktır.

Yarışmalarımızda birden onuncuya kadar derece alanların yazı veya resimleri, birinciliği kazananlardan başlamak üzere, her hafta sıra ile neşredilecektir.

GAYEMİZ, YARININ YAZARLARINI VE RESSAMLARINI BULUP, ORTAYA ÇIKARMAKTIR

En çok kullanılan lisan hangisidir?

Her birimiz aynı lisanı konuşan bir gruba mensubuz ve dünya yüzünde böyle grupların sayısı bini geçer. Bazı grupların üyeleri birkaç düzüneyi geçmez, başka grupların ki ise milyonları bulur. Elli veya daha fazla milyon kişi tarafından konuşulan lisanlar sırasıyla şunlardır: Kuzey Çincesi, İngilizce, Rusça, Kanton lisanı (Güney Çin), Almanca, İspanyolca, Japonca, Bengal lisanı (Hindistan).

EĞLENCE BİLMECE

BÜYÜKSE!

Öğretmen — Birisi seni döğerse onu affeder misin?

Çocuk — Benden büyükse tabiî affederim!

Bu adamların hangi sporları yaptıklarını söyleyebilir misiniz? Meseleyi çok kolaylaştırmamak için kullanılan spor aletleri çizilmemiştir.

Meselenin halli : a) Yüzme (Bir dalış), B) Gülle atma. C) Halter, D) Futbol, E) Boks.

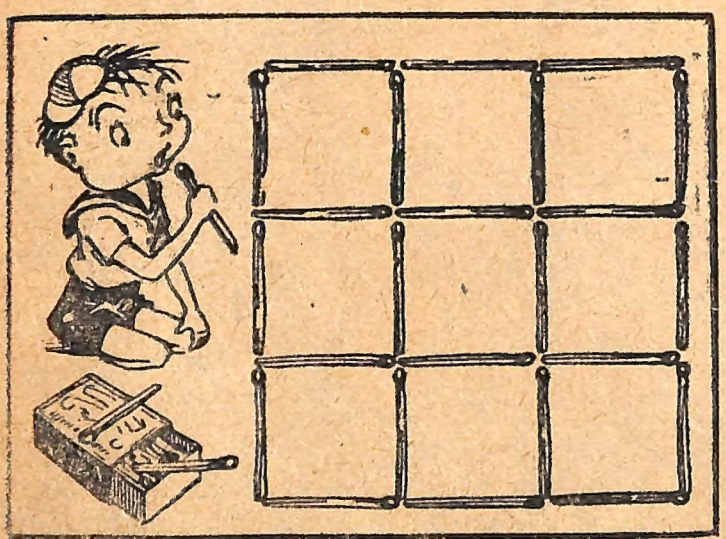

İşte 24 kibritle yapılmış dokuz kare, 5 kare kalacak şekilde 4 kibrit alabilir misiniz?

Meselenin halli : Dış çizgileri meydana getiren kibritlerden ortada bulunanları kaldırın.

YÜZGEÇ

— İstanbulda bir yüzgeç var. Suyun altında sekiz dakika kalabiliyor.

— O birşey mi? İzmirde benim bir arkadaşım vardı. Tam üç gün suyun altında kaldı.

— Atma...

— Vallahi... Tabiî, sonra ölüsünü çıkardılar...

BÜYÜK ADAM

Yabancı bir seyyah bir şehri geziyordu. Bir ara bir kadına yaklaşarak:

— Büyük adamlardan hiç şehrinizde doğmuş olan var mı? diye sordu.

Kadın:

— Hayır, diye cevap verdi. Burada doğanlar hep küçük çocuktur!

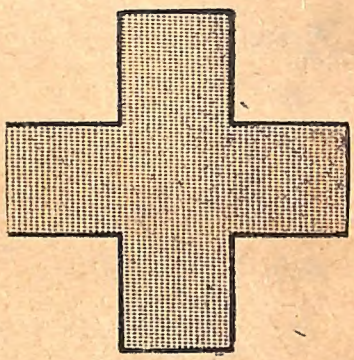

Bu + işaretini o şekilde kesin ki, elde edeceğiniz dik dörtkenin uzun köşesi, kısa olanının tam tamamına iki misli uzun olsun.

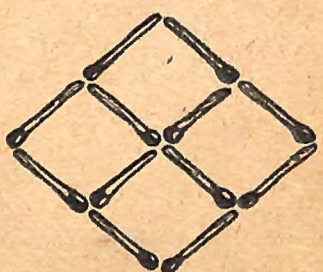

İşte 12 kibritten yapılmış bir geometrik şekil... Acaba siz 12 kibritle altı üçkenden meydana gelen bir başka şekil elde edebilir misiniz?

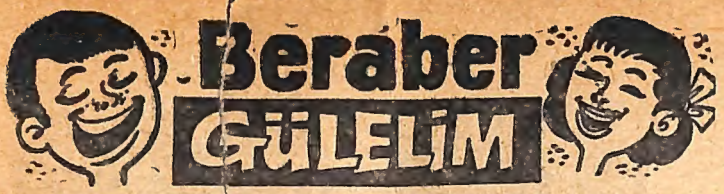

OTOBÜS BİLETÇİLİĞİ

Babası oğluna seçeceği mesleği soruyordu:

— Artık karar vermek zamanı geldi, dedi. Seveceğin bir meslek olmalı.

Oğlu:

— Ceplerimin para ile dolu olmasını ve daima otomobille gezmek istiyorum, diye cevap verdi.

— Öyleyse en münasibi otobüs biletçiliği!

ŞAKAMI CİDDİ Mİ

Biri ufak tefek, diğeri pehlivan yapılı iki kavgacı bir hayli atıştıktan sonra iri adamın dayanamadı, karşısındakine bir şamar indirdi. Beriki ne yapacağını bir an kestiremedi. Karşılık verse daha fazla dayak yiyecek, hazmetse ayıp olacaktı.

— Arkadaş, bu dayağın şaka mı, yoksa ciddî mi idi?

— Tabiî ciddî idi!...

— Gene şükret ki, ciddî imiş, şaka olsaydı ben sana gösterirdim. Alaydan hiç hoşlanmam!...

FAYDALI İLÂN

İstanbulun büyük sinemalarından birinde, seyirciler beyaz perdede şöyle bir ilân okudular:

«Sinema salonunda bir elli liralık bulunmuştur. Parasını düşürmüş olanlar bunu müdüriyete bir mektupla bildirmelidirler.»

—o—

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

AYVAZ KASAP, HEP BİR HESAP

Küçük Ayzin, parmakları yeşil boyaya bulanmış olduğu halde eve girmişti.

Annesi — Öyle zannediyorum ki, dedi, Boyanın taze olup olmadığını anlamak için elini parktaki sıraya sürdün.

— Hayır, anneciğim. Yalnız boyanın kurumuş olup olmadığını bilmek içindir.

SAAT

Anne — Bu saati sen mi düşürüp kırdın?

Çocuk — Hayır anne, sen bana bu saat hep ileri gidiyor demez miydin?

— Evet.

— İlerliye ilerliye masadan aşağıya düştü.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 78 CİLT : 7
18 KASIM 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

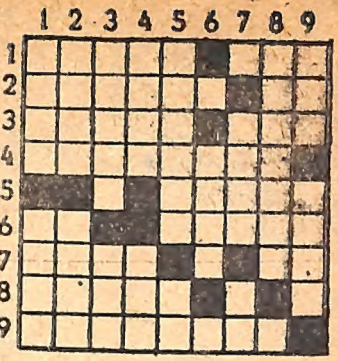

Yukardan aşağı doğru :

1 — Karadeniz kıyılarında bir şehir, basamak. 2 — Binek hayvanlarının sırtına konur, deliği kapatan. 3 — Büyü, kışın çiçeklerin konduğu yer. 4 — Kemiğin içindeki, beyazlı. 5 — Eşek, barınağımız. 6 — Söz söylenen ve yemek yenen organ. 7 — Çifiçi, en kısa zaman. 8 — Aldanan. 9 — Bir erkek adı, çıbandan akan pislik.

Soldan sağa doğru :

1 — Ressamın yaptığı, avuç içi. 2 — Bükülen, kurnaz. 3 — Oldürücü ilâç, genişliği. 4 — Erik kurusu. 5 — Ege kıyılarında doğmuş. 6 — Yılın on ikide biri, kaynak. 7 — Kanun, tersinden okunursa ayının evi. 8 — İşçi. 9 — Askerlerin büyük yemek kabı.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

—o—

NE AKIL

Tramvayda iki çocuk konuşuyordu:

— Biliyor musun Ahmet, bizim tavuklar yaz kış muhakkak, her gün birer tane yumurtlar.

— Tavuklarınızı ne ile besliyorsunuz?

— Babam, onlara mısır ve arpadan başka, her gün bir tavuğa pişmiş bir yumurta veriyor.

Olmuş Bir Olay

Bir Katırın Marifeti

YALNIZ İNSANLARIN DEĞİL, HAYVANLARIN DA BİR TAKIM ALIŞKANLIKLARI VARDIR. AŞAĞIDA OKUYACAĞINIZ GERÇEK OLAY, İŞTE BÖYLE BİR ALIŞKANLIĞIN GARİP VE EĞLENCELİ HİKÂYESİDİR.

Akşam oldu mu, Batı Berlin'in bütün sokaklarında, tıpkı bizim Beyoğlu'nda olduğu gibi, müthiş bir insan selinin akıp gittiği görülür. Kimi işinden döner, kimi dükkânını kapatır, kimi arkadaşları ile buluşur; hulâsa cıvıl cıvıl kaynar sokaklar...

Herhalde duymuşsunuzdur, Almanlar bira'yı çok severler. Hatta birçok evlere su yerine bira girer... Onlar için normal bir alışkanlıktır bu. Yorgunluklarını gidermek, yakın ahbapları ile biraz çene çalmak isteyen erkekler, caddeleri kaplayan birahanelere uğramadan edemezler Almanya'da...

Arabacı Hans, bira dendi mi yerinde duramazdı. Bu kelime onun burnuna taze bira kokusunu, gözlerine köpüklenen koca dubleleri getirir; aklını başından alıverirdi... Bu durumda artık Hans'ı hiçbir kuvvet meyhane yolundan alıkoyamazdı. Derhal katırının çektiği küçük arabasını şehrin hemen biraz ötesindeki ahırına götürür ve serî bir vasıta ile tekrar anacaddeye dönerek meyhanelerden birine dalardı. Ekseriya Baba Müller'in meyhanesine giderdi.

Pazartesi günü mutadı veçhile katırı ahıra, kendisini de meyhaneye atmıştı. Keyfi yerindeydi. Hele dubleler dolup dolup boşaldıkça neş'esi bütün sınırları aşıyordu...

Lâkin bu neş'eli anlar pek uzun sürmedi. Birden sokakta bazı feryatlar işitildi.! Meyhanenin büyük camından kadınlı erkekli güruhların kaçıştıkları görülüyordu.

Nihayet koca meyhanenin bütün camları şangur şungur aşağıya indi ve içeriye bira düşkünü arabacı Hans'ın katırı teşrif etti! Cidden öyle oldu. Yüzlerce liralık kristal camlardan eser bile kalmamıştı ki, bütün bunları yapan, sokaklardaki insanları kaçırtan, gözü dönmüş katır meyhaneye daldı.

Arkadan polisin biri durmadan bağırıyordu:

— «Sakın katır'a sokulmayın. Çünkü kudurmuş!... Bütün caddeyi altüst etti!...»

Kudurmuş kelimesini duyan Hans, emektar hayvanının böyle bir talihsizliğe uğramadığını daha ilk bakışta anlamıştı. Baba Müller polise: «Madem ki kudurmuş temizlesene!» diye mukabele edince derhal yerinden fırlayıp avazı çıktığı kadar bağırdı: «Durun... Onu öldürmeyin...». Ben şimdi hayvanı yetiştiririm...» Fakat polisin niyeti kötüydü. Katır'ın kudurduğunu iddia ederek meyhanecinin arzusunu mantikî bulduğunu söylüyordu.

Hans hiç vakit kaybetmeden devrilen masaların üzerinden aşıp tezgâhın arkasına geçti. Büyük bir sürâatle oradaki kovalardan birine bira doldurarak katıra uzattı.

Aaaa - aaa - aaaa! Bu da nesi? Katır nasıl da içiverdi kovadaki bütün birayı! Hem içtikçe kuyruğunu salladı, sevinçten naralar attı, çifteler savurdu!

Polis Hans'ın yakasına yapıştı: «Bu da ne demek oluyor yahu? Katır kimin?» Hans başını önüne iydi: «Benim...» Polis içerledi: «Peki burada ne arıyor?» Hans yutkundu: «Unuttuğum birşeyi hatırlatmağa gelmiş...» Polis içerledi: «Alay mı ediyorsun bir de!... Katır senin meyhanede olduğunu nereden bilecek? Sana unuttuğun birşeyi nasıl hatırlatacak?...»

Hans bir kırılan yüzlerce liralık camlara, bir biriken halka, bir de birayı içtikten sonra sakinleşmiş bulunan katırına bakarak konuştu:

— «Bu hayvanı ben çok küçükken almıştım. Karım ölmeden evvel hep evde bira içer, bunun suyuna da biraz ilâve ederdim. Derken karışık suyu beyenmez oldu katır! Saf bira istedi! Bana bu kadar hizmet eden hayvanın arzusunu yerine getirmeden edemezdim tabii... Nihayet alıştı buna... Fakat bugün aceleye geldi! Onun nafakasını unuttum. Kerata nerede bulunabileceğimi bildiğinden hemen sökün etti!... Mesele bundan ibaret...»

Hayır, mesele «bundan ibaret» denip kapanmadı. Katırın kırıp döktüklerini arabacı Hans ödemek zorunda kaldı! Yalnız bu kadarla bitse gene iyi... Hayvanları ıslah cemiyeti katırı özel hastahaneye alarak ayyaşlığının tedavisine koyuldu.

9. özel Sayımız
ÖLÜM PİLOTLARI
CUMA GÜNÜ ÇIKIYOR

BUNU DUYDUNUZ MU?

GÜNEY AMERİKA'NIN EN SIK ORMANLARINDA YAŞAYAN ÜÇ PARMAKLI TEMBEL HAYVAN (BRADYPUS TRİDACTYLUS) BÜTÜN HAYATINI BAŞ AŞAĞI ASILI OLARAK GEÇİRİR. DÜŞMANLARINDAN KENDİNİ KORUYAMIYACAK KADAR TEMBEL OLDUĞU İÇİN TABİAT ONA HUSUSİ BİR KAMUFLAJ BAHŞETMİŞTİR. UZUN TÜYLERİ AĞAÇ YOSUNLARINI ANDIRIR BİR CİNS YOSUNLA KAPLIDIR.

PARA CENNETİNKİLERDEN BAŞKA HER KAPIYI AÇAR, VE SAADETTEN BAŞKA HER ŞEY YERİR

XVI. ASIRDA PERULU KADINLAR KILLARINI BU ALETLE KAZIRLARDI

P.T.T İDARELERİ DÜNYANIN HER TARAFINDA YENİ TELEFON TALEPLERİNİ TAM KARŞILAYAMAMAKTADIR FAKAT DAHA ÇOK YAKIN BİR ZAMANA KADAR LONDRA SOKAKLARINDA TELEFON İÇİN YAPILAN REKLAMI GÖRÜLEBİLİRDİ.

GELECEĞİN ŞARTLARI DÜŞÜNÜLEREK ÇİZİLEN 2025 SENESİNİN KADINI HARARETTEN VE SOĞUKTAN KORUYAN BİR ELBİSE GİYMEKTE, SAÇ TUVALETİNİ MUHAFAZA EDEN NAYLON BİR BAŞLIK TAŞIMAKTADIR